

MĚSTSKÝ ÚŘAD LOVOSICE

odbor stavebního úřadu a územního plánování

Školní 407/2, 410 30 Lovosice

Telefon SÚ: 416 571 270 – 279, fax: 416 532 130, e-mail: stavebni.urad@meulovo.cz

Telefon ÚP: 416 571 277/278 Telefon Památková péče : 416 571 279

Č.J.: OST 70-84/2012
Č.E.: MULO 2675/2012
Spisová značka: MULOP000KI6S
VYŘIZUJE: Miroslava Veselá
TEL.: 416 571 275
e-mail: miroslava.vesela@meulovo.cz
DATUM: 26.1.2012

VEŘEJNÁ VYHLÁŠKA VÝZVA VYJÁDRĚNÍ K PODANÉMU ODVOLÁNÍ

Občanské sdružení Společnost ochránců životního prostředí, Nerudova 34, 412 01 Litoměřice, IČ 71201122 podalo odvolání proti územnímu rozhodnutí o umístění stavby (výrok A) a povolení stavby (výrok B):

**Soubor staveb Dálnice D8, stavba 0805 Lovosice – Řehlovice
část A - Trasa dálnice**

- A 101 Hlavní trasa km 60,460 – 61,100 + 62,300 – 64,690
- A 113 MÚK Řehlovice
- A 128 Přeložka silnice III/25830
- A 129 Přeložka silnice III/25829
- A 130 Přeložka silnice III/25828
- A 131 Přeložka silnice III/25832
- A 158 Polní cesta Žim – Řehlovice
- A 161 Polní cesta v Kampeličce
- A 162 Polní cesta u Záhořského potoka
- A 184 Dopravní opatření
- A 191 Oplocení dálnice
- A 213 Dálniční most přes Záhořský potok
- A 215 Dálniční most přes silnici č. III/25829 Žim – Řehlovice
- A 216 Dálniční most přes Žimský potok
- A 217 Dálniční most přes silnici č. III/2832 Habrovany – Řehlovice
- A 218 Dálniční most na MÚK Řehlovice
- A 227 Nadjezd na silnici č. III/25830 Radejčín – Žim
- A 229 Nadjezd na silnici č. III/25828 Habrovany – Řehlovice
- A 251 Rozšíření dáln. mostu přes místní kom. a Radejčinský potok
- A 252.1 Rozšíření mostu na silnici č. I/63A
- A 252.2 Opěrná zeď na silnici č. I/63
- A 312 Úprava Záhořského potoka
- A 313 Úprava Žimského potoka
- A 331 Dešťová kanalizace km 62,750 – 60,500
- A 332 Odpad od nádrže SO A 344
- A 333 Dešťová kanalizace km 64,270 – 62,813
- A 334 Dešťová kanalizace km 64,320
- A 335 Dešťová kanalizace km 64,689 – 64,445
- A 336 Dešťová kanalizace v křižovatce Řehlovice
- A 344 Retenční nádrž v km 62,750
- A 345 Retenční nádrž v km 64,320
- A 346 Sedimentační jímka v km 64,350
- A 355.1 Přeložka Labského přivaděče ČEZ km 61,0
- A 355.2 Přeložka Labského přivaděče ČEZ kabeláž km 61,0
- A 356 Přeložka vodovodu DN200 km 63,625

- A 357 Přeložka vodovodu DN500 km 63,625
  - A 358 Přeložka vodovodu DN500 pod SO A 130
  - A 390 Sanace meliorací km 62,4 – 62,7
  - A 391 Podchycení pramenů
  - A 418 Venkovní vedení VN 35kV – Řehlovice, km 63,670
  - A 454 Přeložka tel. kabelu u stávající I/8 u Bílinky
  - A 456 Přeložka nadzemního tel. vedení – km 57,830
  - A 460.1 Přeložka tel. kabelu – km 64,0
  - A 460.2 Přeložka MK a HDPE v km 0,6 SO A 130
  - A 460.3 Ochrana MK a HDPE v km 63,770
  - A 460.4 Přeložka MK a HDPE v km 0,625 SO A 129
  - A 460.5 Ochrana MK a HDPE v km 0,140 SO A 130
  - A 461 Přeložka tel. kabelů – KÚ Řehlovice
  - A 476 Přeložka DK – km 64,0
  - A 491 Dálniční systém SOS, DIS – kabelové vedení km 58,550 – 64,689
  - A 492 Dálniční systém SOS, DIS – příčné kabelovody km 58,550 – 64,689
  - A 493 Dálniční systém SOS, DIS – kabelové prostupy přejezdů SDP km 58,550 – 64,689
  - A 494.1 Dálniční systém SOS, DIS – trubky pro optické kabely km 58,550 – 64,689
  - A 494.2 Dálniční systém SOS, DIS – optický kabel DIS km 58,550 – 64,689
  - A 494.3 Dálniční systém SOS, DIS – optický kabel Nová Ves – Řehlovice km 58,550 – 64,689
  - A 494.4 Dálniční systém SOS, DIS – optický kabel komunikace tunelů km 58,550 – 64,689
  - A 495.1 Dálniční systém SOS – hlásky km 58,550 – 64,689
  - A 495.2 Dálniční systém SOS – meteo
  - A 495.3 Dálniční systém SOS – kamerový dohled
  - A 495.4 Kamerový dohled
  - A 495.5 Dálniční systém SOS – Skříně MX pro DIS km 58,550 – 64,689
  - A 801 Vegetační úpravy km 58,550 – 64,689
  - A 814 Příprava ploch ZS, skládek a dočasného záboru
  - A 856 Protihluková stěna Radejčín
  - A 857 Protihluková stěna u chat km 61,7
  - A 858 Protihluková stěna Řehlovice I
  - A 859 Protihluková stěna Řehlovice II
- část F - Tunel Radejčín**
- F 101 Hlavní trasa km 58,550 – 59,380 + 59,660 – 60,460
  - F 126 Přeložka silnice III/25834
  - F 127 Přeložka silnice III/25832
  - F 161 Polní cesta v Kampeličce
  - F 166 Polní cesta od železniční stanice Radejčín
  - F 184 Dopravní opatření
  - F 211 Dálniční most mezi tunely v km 58,568 – 58,689
  - F 212 Dálniční most přes polní cestu u Radejčína v km 59,890
  - F 331 Dešťová kanalizace km 62,750 – 59,380
  - F 370 Vodní zdroj pro hájovnu v prostoru nádraží km 59,3
  - F 419 Kabelová přípojka VN 22kV – tunel Radejčín
  - F 424 Kabelové vedení NN – km 59,8
  - F 424.1 Venkovní vedení NN – km 0,1 přeložky silnice III/25834
  - F 457 Přeložka nadzemního tel. vedení – km 59,7
  - F 493 Dálniční systém SOS, DIS – kabelové prostupy přejezdů SDP
  - F 602 Dálniční tunel Radejčín
  - F 801 Vegetační úpravy
  - F 814 Příprava ploch ZS, skládek a dočasného záboru
  - F 856.1 Protihlukové úpravy v Uhelné strouze

na pozemku parc.č. st. 62/1, st. 62/2, parc. č. 405/4, 2204/20, 2205/1, 2205/3, 2205/4, 2205/7, 2205/8, 2205/9, 2205/10, 2205/11, 2205/12, 2205/13, 2205/17, 2205/18 v katastrálním území Vchynice, parc. č. 693/8, 693/9, 732/4, 732/5, 732/7, 732/10, 732/12, 733/1, 733/2, 733/3, 733/5, 733/6, 733/7, 733/8, 733/9 v katastrálním území Boreč u Lovosic,

parc. č. 279, 286/4, 297/2, 303/4, 303/5, 303/6, 303/7, 303/8, 303/14, 396/6, 614/1, 614/4, 615/3, 660/1, 660/2, 660/3, 660/4, 660/5, 660/6, 660/7, 660/8, 660/9, 660/10, 660/11, 660/12, 660/13, 660/14, 660/17, 660/18, 660/19, 660/20, 660/21, 660/22, 660/23, 660/24, 660/25, 660/26 v katastrálním území Oparno,
parc. č. 394/3, 394/4, 394/5, 394/8, 394/10, 394/11, 421/2, 421/3, 425/19, 425/20, 425/23, 425/24, 425/26, 433/5, 439/2, 516/11, 516/12, 516/13, 525/5, 528/43, 529/34, 546/4 v katastrálním území Chotiměř,

parc. č. 547/2, 548/3, 549/2, 549/3, 567/2, 568/8, 568/9, 568/11, 601/13, 601/14, 601/17, 630/4, 630/5, 630/6, 632/5, 632/7 v katastrálním území Dobkovičky,

parc. č. 594/2, 595/2, 598/3, 598/4, 598/5, 598/6, 598/7, 598/8, 618, 625/6, 628/2, 754/4, 755/3, 800/3, 816/4, 816/6, 828/1, 830, 831/1, 832, 836/2, 1159/2, 1162/4, 1163/3 v katastrálním území Litochovice nad Labem,

parc. č. 392/2, 407, 487, 517, 602/2, 603, 688/1, 720/1, 767, 1369/1, 1369/2, 1369/3, 1371/4, 1374/2, 1375/2, 1375/3, 1376, 1377/1, 1377/2, 1379/1, 1379/2, 1386/2, 1399/1, 1399/3, 1399/4, 1401, 1406/1, 1411/2, 1412/2, 1421/25, 1424/2, 1441/6, 1441/7, 1441/8, 1510/1, 1510/2, 1510/4, 1511, 1540/1, 1540/2, 1540/3, 1540/4, 1540/5, 1540/6, 1540/7, 1540/8, 1540/9, 1540/10, 1540/11, 1540/12, 1540/13, 1540/15, 1540/16, 1540/18, 1540/19, 1540/20, 1540/30, 1540/31, 1540/32, 1540/49 v katastrálním území Prackovice nad Labem,

parc. č. 14/1, 14/8, 14/17, 474, 476/2, 491, 492, 494, 496, 501, 502/2, 510, 608, 609, 610, 611, 614, 615, 616, 650/2, 650/3, 650/4, 696/2, 696/3, 696/4, 708/3, 724/1, 724/5, 724/6, 724/7, 724/8, 724/9, 724/11, 724/12, 724/13, 724/14, 724/16, 724/22, 724/23, 724/25, 724/26, 724/27, 739/2, 739/6, 739/9, 739/10, 740/2, 740/7, 742/1, 742/2, 742/7, 742/8, 742/9, 743/2, 743/3, 745/5, 745/6, 866/2, 867/2, 868, 869, 871, 872, 873/1, 873/2, 879/3, 879/5, 879/6, 879/7, 879/8, 879/9, 879/11, 879/12, 879/14, 879/15, 879/16, 913/1, 913/2, 913/3, 915/2, 918/1, 918/2, 919, 920/2, 921/2, 945/1, 949/2, 949/4, 949/5, 949/6, 949/8, 963/1, 964/1, 968, 972/1, 973, 980/4, 985/1, 985/2, 985/3, 986/2, 988/2, 992/2, 992/3, 995/2 v katastrálním území Radejčín,

parc. č. 368, 475/12, 475/13, 475/15, 475/16, 475/17, 475/18, 475/19, 475/20, 475/21, 475/22, 475/23, 475/25, 475/26, 475/27, 475/183, 475/184, 475/185, 475/186, 475/187, 482/1, 593/3, 593/4, 593/6, 593/7 v katastrálním území Dubice nad Labem,

parc. č. 999/2, 1000/1, 1000/2, 1010/10, 1010/15, 1010/16, 1010/17, 1010/18, 1010/19, 1010/20, 1010/21, 1093/6, 1093/8, 1093/9, 1093/10, 1093/11, 1093/13, 1093/14, 1093/19, 1097, 1099/2, 1105/4, 1105/5, 1112/4, 1130/7, 1130/11, 1130/12, 1130/13, 1204/4, 1205, 1207, 1208/1, 1208/2, 1208/3, 1284/2 v katastrálním území Žim.

parc. č. 254/13, 254/14, 254/22, 254/23, 254/24, 254/27, 254/28, 254/29, 254/31, 254/33, 254/35, 254/38, 285/3, 298/3, 338/8, 1505, 1506/4, 1506/8 v katastrálním území Habrovany u Řehlovic,

parc. č. 109/5, 112/2, 131/6, 135/2, 137/1, 137/28, 137/29, 137/30, 137/31, 146/1, 146/7, 146/9, 146/10, 146/12, 146/13, 146/14, 146/15, 146/16, 146/17, 155/2, 160/9, 160/10, 160/11, 160/12, 160/13, 160/14, 160/15, 160/19, 160/20, 160/22, 160/23, 160/24, 160/26, 160/28, 160/29, 160/30, 160/32, 160/33, 160/34, 160/37, 163/3, 164/2, 164/4, 166/3, 168/1, 168/2, 168/3, 169/4, 170/3, 171/3, 172/2, 172/3, 172/5, 172/6, 174/3, 174/4, 174/5, 174/6, 176/2, 197/9, 197/10, 197/11, 197/13, 212/7, 212/8, 212/9, 231/1, 248/1, 248/2, 248/5, 248/6, 248/7, 248/8, 248/9, 248/10, 248/11, 264/1, 264/2, 267/7, 269/3, 1137/4, 1139/4, 1139/5, 1139/6, 1139/7, 1139/10, 1140/7, 1140/8, 1143/2, 1143/3, 1144/4, 1144/5, 1144/8, 1455/2, 1456/6, 1457/2, 1458/2, 1458/3, 1458/5, 1458/6 v katastrálním území Řehlovice,

parc. č. 163/7, 163/13, 163/14, 163/16, 163/22, 163/25, 163/26, 163/27, 163/28, 163/29, 174/3, 174/7, 183/4, 185/2, 185/5, 185/6, 185/12, 192/2, 192/3, 192/4, 192/5, 206/7, 208/1, 208/10, 208/11, 208/12, 208/15, 208/16, 208/17, 208/18, 208/19, 214/1, 214/2, 214/3, 223/2, 250/1, 250/2, 250/3, 250/4, 250/5, 251/1, 251/6, 251/7, 251/8, 251/10, 251/11, 253, 254/3, 260/2, 260/4, 266, 267, 696, 698/2, 702/3, 1825/4, 1826/12, 1826/13, 1826/15, 1827/1, 1827/2, 1827/4, 1829/1, 1829/4, 1829/5, 1830/2, 1831/2, 1832/3, 1833/3, 1833/4, 1851/5, 1899/3, 1899/8, 1910/1, 1910/2, 1911/3, 1911/4, 1911/5, 1911/6, 1911/7, 1911/9, 1912/1, 1913/2, 1913/3, 1915, 1916, 1917, 1930 v katastrálním území Stadice,

kteřé vydal Městský úřad v Lovosicích, odbor stavebního úřadu a územního plánování, jako stavební úřad příslušný podle § 13 odst. 1 písm. f) zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), ve znění pozdějších předpisů (dále jen "stavební zákon") a § 2 odst. 2 zákona č. 416/2009 Sb., o urychlení výstavby dopravní infrastruktury (dále jen „zákon č. 416/2009 Sb.“), a jako orgán místně příslušný podle § 11 odst. 2 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“) a ve spojení s ustanovením § 13 odst. 5 stavebního zákona, ve spojení s územním a stavebním řízením dne 21.12.2011 pod č.j. 8086-317/2011-OST 61/2011 na základě žádosti,

kterou dne 18.3.2011 podalo Ředitelství silnic a dálnic ČR, Na Pankráci 546/56, 140 00 Praha 4, IČ 65993390.

Správní orgán Vám podle § 86 odst. 2 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů zasílá stejnopis podaného odvolání a současně Vás

v y z ý v á,
abyste se k němu vyjádřili ve lhůtě **do 17.2.2012.**

Miroslava Veselá
Oprávněná úřední osoba

Tato výzva musí být vyvěšena po dobu 15 dnů na úřední desce MěÚ Lovosice, OÚ Vchynice, OÚ Velemín, OÚ Chotiměř, OÚ Prackovice nad Labem, OÚ Řehlovice, OÚ Žim, OÚ Habrovany u Řehlovic, MěÚ Trmice, Magistrát města Teplice, Magistrát města Ústí nad Labem a zveřejněna též způsobem umožňujícím dálkový přístup.

Vyvěšeno dne:

Sejmuto dne:

Zveřejněno způsobem umožňujícím dálkový přístup:

Podpis a razítko osoby, která potvrzuje vyvěšení a sejmutí rozhodnutí a současně jeho zveřejnění způsobem umožňujícím dálkový přístup.

Příloha:

Odvolání OS Společnost ochránců životního prostředí, Nerudova 34, Litoměřice

Obdrží:

Městský úřad Lovosice – podatelna se žádostí o vyvěšení
Obecní úřad Vchynice – se žádostí o vyvěšení
Obecní úřad Velemín – se žádostí o vyvěšení
Obecní úřad Chotiměř – se žádostí o vyvěšení
Obecní úřad Prackovice nad Labem – se žádostí o vyvěšení
Obecní úřad Řehlovice – se žádostí o vyvěšení
Obecní úřad Habrovany – se žádostí o vyvěšení
Obecní úřad Žim – se žádostí o vyvěšení
Magistrát města Teplice, podatelna – se žádostí o vyvěšení
Magistrát města Ústí nad Labem, kancelář tajemníka – se žádostí o vyvěšení
Městský úřad Trmice – se žádostí o vyvěšení

Účastníci řízení dle § 85 odst. 1 stavebního zákona (dodejky)

Ředitelství silnic a dálnic ČR, Na Pankráci 546/ 56, 145 05 Praha 4
Obec Vchynice
Obec Velemín
Obec Chotiměř
Obec Prackovice nad Labem
Obec Řehlovice
Obec Habrovany
Obec Žim

Účastníci řízení dle § 85 odst. 2 stavebního zákona (veřejnou vyhláškou)

Miroslav Nenáhlo, Semilská č.p. 43/1, Kbely, 197 00 Praha
Božena Bejšáková, Stadice č.p. 16, 400 02 Řehlovice
MONTIZOLA, s.r.o., Dělnická č.p. 522/10, 400 04 Trmice
MISSIVA, spol. s r.o., V Oblouku č.p. 588/21, Krásné Březno, 400 07 Ústí nad Labem
Pozemkový fond České republiky, Husinecká č.p. 1024/11a, Žižkov, 130 00 Praha
Jana Vojtěchová, Janáčkova č.p. 1590/2, Trnovany, 415 01 Teplice
Jaroslav Suchý, Krátká č.p. 282/3, Předměstí, 412 01 Litoměřice
Stanislav Suchý, Březno č.p. 34, 410 02 Velemín
Alena Valentová, Rožmitál na Šumavě č.p. 12, 382 92 Rožmitál na Šumavě
Pavla Knoppová, Dolní Kožlí č.p. 16, 384 21 Vlachovo Březí
Martin Suchý, Chotiměř č.p. 63, 410 02 Chotiměř
Kristina Kavková, Bezručova č.p. 1707, 436 01 Horní Litvínov
Dana Kricnerová, Stradovská č.p. 387, 403 39 Chlumec
Josef Mudrák, V Domkách č.p. 1383/9, 419 01 Duchcov
František Mudrák, Hospodářská č.p. 16, Hostovice, 400 04 Ústí nad Labem
Jiří Mareš, Habrovany č.p. 17, 400 02 Habrovany
Marie Marešová, Šrámkova č.p. 3305/38a, Severní Terasa, 400 11 Ústí nad Labem
Renata Hyngarová, Na Draháč č.p. 305/5, Klíše, 400 01 Ústí nad Labem
Mgr. Anna Bartůňková, Malečov č.p. 46, 403 27 Malečov
Soňa Poláková, Sadová č.p. 451/9, Pokratice, 412 01 Litoměřice
Václav Beran, Na konečné č.p. 203/3, Prosetice, 415 01 Teplice
Agentura ochrany přírody a krajiny České republiky, Nuselská č.p. 236/39, Nusle, 140 00 Praha
Jiří Beran, Žim č.p. 52, 415 01 Žim
Markéta Kašparová, Kralovická č.p. 1439/29, Bolevec, 323 00 Plzeň
Římskokatolická farnost Řehlovice, Slepá č.p. 74/4, 400 04 Trmice
PaedDr. Anna Rauerová, Řehlovice č.p. 50, 403 13 Řehlovice
Pavla Kroupová, Na Výsluní č.p. 552/30, 417 01 Dubí
Zdeněk Karban, Stadice č.p. 26, 400 02 Řehlovice
Hana Frnková, Jindřicha Plachty č.p. 178, Mojžíř, 403 31 Ústí nad Labem
Zdeněk Karban, Stadice č.p. 24, 400 02 Řehlovice
Vlasta Syrová, Záluží č.p. 34, 413 01 Záluží
Miroslava Dědková, Kozlovice č.p. 15, 413 01 Záluží
Danuše Casková, Lipá č.p. 18, 411 15 Třebenice
PICKOVÁ a spol., spol. s r.o., Drážďanská č.p. 342/29, Krásné Březno, 400 07 Ústí nad Labem

Petr Hedrlín, Michalská č.p. 512/2, Staré Město, 110 00 Praha
Vladimír Zahradil, Řehlovice č.p. 92, 403 13 Řehlovice
Ing. Jaroslav Bureš, Zemědělská č.p. 351, 411 81 Brozany nad Ohří
Marta Špičková, Slepá ulička č.p. 693/14, 400 04 Trmice
Eva Csukášová, Mírová č.p. 623, 331 41 Kralovice
Pavla Divišová, Roháče z Dubé č.p. 1386/5, 370 01 České Budějovice 6
Jiří Mudrák, Písečná č.p. 5070, 430 05 Chomutov
Miroslav Mudrák, Riegrova č.p. 195, 345 61 Staňkov II
Emilie Růžičková, Dubice č.p. 29, 400 02 Řehlovice
Alena Werner, Friedrichwittmannstrasse 10, Röthenbach a/P, Německo
Česká republika - Úřad pro zastupování státu ve věcech majetkových, Rašínovo nábřeží č.p. 390/42, Nové Město, 128 00 Praha
Lesy České republiky, s.p., Přemyslova č.p. 1106/19, 501 68 Nový Hradec Králové
Miloslava Pešková, Řehlovice č.p. 36, 403 13 Řehlovice
Josef Koutník, Dubice č.p. 18, 400 02 Řehlovice
Vladimír Koutník, Vojanova č.p. 608/39, Krásné Březno, 400 07 Ústí nad Labem
Antonín Kopecký, Bořislav č.p. 111, 415 01 Bořislav
Ing. Václav Hanzlík, Bořislav č.p. 139, 415 01 Bořislav
Václav Mikolášek, Řehlovice č.p. 6, 403 13 Řehlovice
Olga Kotková, Karla Čapka č.p. 261, Maršov, 417 42 Krupka
Jiří Novotný, Karla Čapka č.p. 2471/26, 415 01 Teplice
Ing. Jiří Skalický, Bílý Újezd č.p. 50, 411 31 Velemín
Dobromila Žohová, Jizerská č.p. 2924/24, Severní Terasa, 400 01 Ústí Nad Labem
Ing. arch. Luboš Kotiš, Oty Pavla č.p. 3372/3, Severní Terasa, 400 11 Ústí nad Labem
Lukáš Kozák, Klíšská č.p. 621/76, Klíše, 400 01 Ústí nad Labem
Vít Kopta, Dubice č.p. 77, 400 02 Řehlovice
Alena Malá, Plešivecká č.p. 1865/25, Předměstí, 412 01 Litoměřice
Hana Drbalová, Kosmova č.p. 512/11, Bukov, 400 01 Ústí nad Labem
Amalie Machovcová, Radejčín č.p. 28, 400 02 Řehlovice
Václav Machovec, Radejčín č.p. 28, 400 02 Řehlovice
SŽDC, s.o., SDC Ústí n/L, Železničářská č.p. 31, 400 03 Ústí n/L
Správa železniční dopravní cesty, státní organizace, Dlážděná č.p. 1003/7, Nové Město, 110 00 Praha
Správa železniční dopravní cesty, státní organizace, Prvního pluku č.p. 367/5, Karlín, 186 00 Praha
Jiří Hrouda, Okružní č.p. 362/16, 417 12 Proboštov
Radek Todl, Táboritá č.p. 1084/15, Žižkov, 130 00 Praha
Hana Todlová, U Pentlovky č.p. 467/5, Troja, 181 00 Praha
Jaroslava Marková, Stadice č.p. 73, 400 02 Řehlovice
Jiří Jirásek, Čajkovského č.p. 1341/30, 400 01 Ústí nad Labem-centrum
Alena Kučerová, Čajkovského č.p. 1341/30, 400 01 Ústí nad Labem-centrum
Jana Holoubková, Jasanová č.p. 1492, Brandýs nad Labem, 250 01 Brandýs nad Labem-Stará Boleslav
František Dolejší, K Vavřinečku č.p. 36/2, Předlice, 400 01 Ústí nad Labem
Jana Kacerovská, Picassova č.p. 546, Mojžíř, 403 31 Ústí nad Labem
Stanislava Tichá, Lipová č.p. 1496, Brandýs nad Labem, 250 01 Brandýs nad Labem-Stará Boleslav
Ivana Beránková, Ladova č.p. 430/4, Pokratice, 412 01 Litoměřice
Rostislav Kalina, Dobkovičky 57, 410 02 Lovosice
Markéta Podzimková, Českolipská 1437/27, 412 01 Litoměřice
Jiřina Sazečková, Nová Ves v Horách 206, 435 45 Nová Ves v Horách
Marie Hanzlíková, Žim 17, 415 01 Žim
Hana Marková, Pod školou 245/7, 415 01 Teplice 1 - Prosetice
Povodí Ohře, státní podnik, Bezručova č.p. 4219, 430 03 Chomutov
Správa a údržba silnic Ústeckého kraje, příspěvková organizace, Ruská č.p. 260/13, Pozorka, 417 03 Dubí
Severočeská vodárenská společnost a.s., Přítkovská č.p. 1689/14, Trnovany, 415 50 Teplice
Severočeské vodovody a kanalizace, a.s., Přítkovská 1689, 415 50 Teplice
ČEZ, a.s., Elektrárna Ledvice, 418 48 Bílina
ČEZ Distribuce, a.s., Teplická 8, Děčín
Telefónica O2 Czech Republic, a.s., Za Brumlovkou 266/2, 140 22 Praha 4 - Michle
RWE Distribuční služby, s.r.o., Plynárenská 499/1, 657 02 Brno

Děti Země – Klub za udržitelnou dopravu, Cejl 48/50, 602 00 Brno
Společnost ochránců životního prostředí, Nerudova 34, 412 01 Litoměřice
Konipas – občanské sdružení, Němčí 2, Malečov, 400 02 Ústí n.L.

Účastníci stavebního řízení dle § 109 odst. 1 písm. a) stavebního zákona (dodejky)

Ředitelství silnic a dálnic ČR, Na Pankráci 546/56, 140 00 Praha 4

Účastníci stavebního řízení dle § 109 odst. 1 písm. b) stavebního zákona (dodejky)

Správa a údržba silnic Ústeckého kraje, příspěvková organizace, Ruská č.p. 260/13, Pozorka, 417 03 Dubí

Povodí Ohře, státní podnik, Bezručova č.p. 4219, 430 03 Chomutov

Severočeská vodárenská společnost a.s., Přítkovská č.p. 1689/14, Trnovany, 415 50 Teplice

Severočeské vodovody a kanalizace, a.s., Přítkovská 1689, 415 50 Teplice

ČEZ, a.s., Elektrárna Ledvice, 418 48 Bílina

ČEZ Distribuce, a.s., Teplická 8, Děčín

Telefónica O2 Czech Republic, a.s., Za Brumlovkou 266/2, 140 22 Praha 4 - Michle

Účastníci stavebního řízení dle § 109 odst. 1 písm. c) a d) stavebního zákona (veřejnou vyhláškou)

Miroslav Nenáhlo, Semilská č.p. 43/1, Kbely, 197 00 Praha

Božena Bejšáková, Stadice č.p. 16, 400 02 Řehlovice

MONTIZOLA, s.r.o., Dělnická č.p. 522/10, 400 04 Trmice

MISSIVA, spol. s r.o., V Oblouku č.p. 588/21, Krásné Březno, 400 07 Ústí nad Labem

Pozemkový fond České republiky, Husinecká č.p. 1024/11a, Žižkov, 130 00 Praha

Jana Vojtěchová, Janáčkova č.p. 1590/2, Trnovany, 415 01 Teplice

Jaroslav Suchý, Krátká č.p. 282/3, Předměstí, 412 01 Litoměřice

Stanislav Suchý, Březno č.p. 34, 410 02 Velemín

Alena Valentová, Rožmitál na Šumavě č.p. 12, 382 92 Rožmitál na Šumavě

Pavla Knoppová, Dolní Kožlí č.p. 16, 384 21 Vlachovo Březí

Martin Suchý, Chotiměř č.p. 63, 410 02 Chotiměř

Kristina Kavková, Bezručova č.p. 1707, 436 01 Horní Litvínov

Dana Kricnerová, Stradovská č.p. 387, 403 39 Chlumec

Josef Mudrák, V Domkách č.p. 1383/9, 419 01 Duchcov

František Mudrák, Hospodářská č.p. 16, Hostovice, 400 04 Ústí nad Labem

Jiří Mareš, Habrovany č.p. 17, 400 02 Habrovany

Marie Marešová, Šrámkova č.p. 3305/38a, Severní Terasa, 400 11 Ústí nad Labem

Renata Hyngarová, Na Drahách č.p. 305/5, Klíše, 400 01 Ústí nad Labem

Mgr. Anna Bartůňková, Malečov č.p. 46, 403 27 Malečov

Soňa Poláková, Sadová č.p. 451/9, Pokratice, 412 01 Litoměřice

Václav Beran, Na konečné č.p. 203/3, Prosetice, 415 01 Teplice

Agentura ochrany přírody a krajiny České republiky, Nuselská č.p. 236/39, Nusle, 140 00 Praha

Jiří Beran, Žim č.p. 52, 415 01 Žim

Markéta Kašparová, Kralovická č.p. 1439/29, Bolevec, 323 00 Plzeň

Římskokatolická farnost Řehlovice, Slepá č.p. 74/4, 400 04 Trmice

PaedDr. Anna Rauerová, Řehlovice č.p. 50, 403 13 Řehlovice

Pavla Kroupová, Na Výsluní č.p. 552/30, 417 01 Dubí

Zdeněk Karban, Stadice č.p. 26, 400 02 Řehlovice

Hana Frnková, Jindřicha Plachty č.p. 178, Mojžíř, 403 31 Ústí nad Labem

Zdeněk Karban, Stadice č.p. 24, 400 02 Řehlovice

Vlasta Syrová, Záluží č.p. 34, 413 01 Záluží

Miroslava Dědková, Kozlovice č.p. 15, 413 01 Záluží

Danuše Casková, Lipá č.p. 18, 411 15 Třebenice

PICKOVÁ a spol., spol. s r.o., Drážďanská č.p. 342/29, Krásné Březno, 400 07 Ústí nad Labem

Petr Hedrlín, Michalská č.p. 512/2, Staré Město, 110 00 Praha

Vladimír Zahradil, Řehlovice č.p. 92, 403 13 Řehlovice

Ing. Jaroslav Bureš, Zemědělská č.p. 351, 411 81 Brozany nad Ohří

Marta Špičková, Slepá ulička č.p. 693/14, 400 04 Trmice

Eva Csukášová, Mírová č.p. 623, 331 41 Kralovice

Pavla Divišová, Roháče z Dubé č.p. 1386/5, 370 01 České Budějovice 6

Jiří Mudrák, Písečná č.p. 5070, 430 05 Chomutov
Miroslav Mudrák, Riegrova č.p. 195, 345 61 Staňkov II
Emilie Růžičková, Dubice č.p. 29, 400 02 Řehlovice
Alena Werner, Friedrichswittmannstrasse 10, Röthenbach a/P, Německo
Česká republika - Úřad pro zastupování státu ve věcech majetkových, Rašínovo nábřeží č.p. 390/42, Nové Město, 128 00 Praha
Lesy České republiky, s.p., Přemyslova č.p. 1106/19, 501 68 Nový Hradec Králové
Miloslava Pešková, Řehlovice č.p. 36, 403 13 Řehlovice
Josef Koutník, Dubice č.p. 18, 400 02 Řehlovice
Vladimír Koutník, Vojanova č.p. 608/39, Krásné Březno, 400 07 Ústí nad Labem
Antonín Kopecký, Bořislav č.p. 111, 415 01 Bořislav
Ing. Václav Hanzlík, Bořislav č.p. 139, 415 01 Bořislav
Václav Mikolášek, Řehlovice č.p. 6, 403 13 Řehlovice
Olga Kotková, Karla Čapka č.p. 261, Maršov, 417 42 Krupka
Jiří Novotný, Karla Čapka č.p. 2471/26, 415 01 Teplice
Ing. Jiří Skalický, Bílý Újezd č.p. 50, 411 31 Velemín
Dobromila Žohová, Jizerská č.p. 2924/24, Severní Terasa, 400 01 Ústí Nad Labem
Ing. arch. Luboš Kotiš, Oty Pavla č.p. 3372/3, Severní Terasa, 400 11 Ústí nad Labem
Lukáš Kozák, Klíšská č.p. 621/76, Klíše, 400 01 Ústí nad Labem
Vít Kopta, Dubice č.p. 77, 400 02 Řehlovice
Alena Malá, Plešivecká č.p. 1865/25, Předměstí, 412 01 Litoměřice
Hana Drbalová, Kosmova č.p. 512/11, Bukov, 400 01 Ústí nad Labem
Amalie Machovcová, Radejčín č.p. 28, 400 02 Řehlovice
Václav Machovec, Radejčín č.p. 28, 400 02 Řehlovice
SŽDC,s.o., SDC Ústí n/L, Železničářská č.p. 31, 400 03 Ústí n/L
Správa železniční dopravní cesty, státní organizace, Dlážděná č.p. 1003/7, Nové Město, 110 00 Praha
Správa železniční dopravní cesty, státní organizace, Prvního pluku č.p. 367/5, Karlín, 186 00 Praha
Jiří Hrouda, Okružní č.p. 362/16, 417 12 Proboštov
Radek Todl, Táboritská č.p. 1084/15, Žižkov, 130 00 Praha
Hana Todlová, U Pentlovky č.p. 467/5, Troja, 181 00 Praha
Jaroslava Marková, Stadice č.p. 73, 400 02 Řehlovice
Jiří Jirásek, Čajkovského č.p. 1341/30, 400 01 Ústí nad Labem-centrum
Alena Kučerová, Čajkovského č.p. 1341/30, 400 01 Ústí nad Labem-centrum
Jana Holoubková, Jasanová č.p. 1492, Brandýs nad Labem, 250 01 Brandýs nad Labem-Stará Boleslav
František Dolejší, K Vavřinečku č.p. 36/2, Předlice, 400 01 Ústí nad Labem
Jana Kacerovská, Picassova č.p. 546, Mojžíř, 403 31 Ústí nad Labem
Stanislava Tichá, Lipová č.p. 1496, Brandýs nad Labem, 250 01 Brandýs nad Labem-Stará Boleslav
Ivana Beránková, Ladova č.p. 430/4, Pokratice, 412 01 Litoměřice
Rostislav Kalina, Dobkovičky 57, 410 02 Lovosice
Markéta Podzimková, Českolipská 1437/27, 412 01 Litoměřice
Jiřina Sazečková, Nová Ves v Horách 206, 435 45 Nová Ves v Horách
Marie Hanzlíková, Žim 17, 415 01 Žim
Hana Marková, Pod školou 245/7, 415 01 Teplice 1 – Prosetice
RWE Distribuční služby, s.r.o., Plynárenská 499/1, 657 02 Brno

Účastníci řízení, jejichž vlastnická práva mohou být záměrem přímo dotčena (účastníci řízení dle § 85 odst. 2 písm. b) stavebního zákona a § 109 odst. 1 písm. e) stavebního zákona). Jedná se o vlastníky těchto pozemků (doručuje se veřejnou vyhláškou):

k.ú. Vchynice parc.č. 271/4, 271/6, 289/3, 289/4, 359/1, 359/2, 360/1, 360/6, 360/7, 360/13, 360/16, 360/18, 360/19, 360/20, 363/1, 363/2, 405/1, 405/5, 1299/3, 1332/5, 2205/2

k.ú. Boreč u Lovosic parc.č. 542/1, 542/2, 542/5, 542/6, 542/7, 542/8, 542/9, 542/10, 542/11, 542/12, 542/13, 598/1, 598/2, 598/3, 598/4, 623/1, 623/3, 623/4, 623/5, 623/8, 663/3, 663/9, 663/10, 663/11, 665/1, 665/2, 665/4, 665/5, 670/1, 670/3, 693/13, 723/1, 723/4, 732/8, 732/11, 734/1, 734/2, 735/1

k.ú. Opárno parc.č. 297/1, 286/3, 303/1 (PK 308), 303/9, 303/10 (PK 249, 251, 258, 259, 260, 261, 263, 264, 265, 266, 273, 278, 280, 625), 396/1 (PK 354, 356/1, 359, 360, 361, 363, 364/1, 364/2, 366, 389, 391, 395/1, 395/2, 396, 397, 398), 396/4 (PK 380, 381, 384/1, 384/2, 387/1, 388, 390, 618), 396/6 (PK 367, 370, 374, 378, 380, 381, 383, 384/2, 615/1, 616, 617), 396/7, 396/8 (PK 359, 360, 361, 363), 396/9 (PK 246/1, 354, 356/1, 359, 360, 361), 614/3, 615/6, 615/7, 615/9, 660/13, 660/14, 660/15, 660/16

k.ú. Chotiměř parc.č. 394/1 (PK 342/1, 393/1, 394, 411), 394/6, 394/7, 394/9, 394/12, 421/1 (PK 414, 421), 421/4, 421/5, 425/1 (PK 425/1, 425/8), 425/2, 425/3, 425/9 (PK 425/9), 425/18, 425/21, 425/22, 425/25, 426, 433/1, 439/3, 516/1 (PK 511/4, 511/7, 511/9, 511/10), 516/14, 516/15, 528/1 (PK 528/36, 528/37, 528/38, 528/39, 528/40), 529/1, 529/2, 529/5, 529/6, 529/7, 529/8, 529/9, 529/10, 546/1, 546/2, 546/5, 546/6

k.ú. Dobkovičky parc.č. 547/1, 548/1, 548/2, 549/1, 567/1, 568/1 (PK 568/1), 568/4, 568/10, 568/12, 601/1 (PK 601/3, 601/4), 601/15 (PK 601/3, 601/4), 601/18, 601/19, 601/20, 630/3 (PK 630, 632/3), 630/7 (PK 628, 629, 630, 632/3), 632/4, 632/6, 635/1, 635/3, 635/4, 635/6, 635/8

k.ú. Litochovice nad Labem parc.č. 591/2, 594/1, 595/1 (PK 591), 595/3, 595/4, 598/1 (PK 608, 609, 620), 598/2 (PK 598, 608, 609, 607), 612, 625/2, 625/3, 625/7, 628/1, 754/1, 754/3, 755/1, 755/2, 800/2 (PK 827, 828), 808/3, 816/1 (PK 809, 810), 816/2, 816/3, 816/5, 816/7, 816/8, 828/2, 831/2, 835, 836/1, 1159/1, 1162/1, 1162/3, 1163/1, 1163/4, 1171/2

k.ú. Prackovice nad Labem parc.č. 1370/1, 1370/2, 1371/1, 1371/2, 1371/3, 1372, 1375/3, 1379/3, 1368/1, 1399/1 (PK 1403), 1399/2, 1405, 1406/1 (PK 1404/2, 1408), 1406/2, 1411/1, 1411/3, 1412/1, 1414, 1419/2, 1420, 1421/4, 1421/21, 1424/1, 1425, 1432, 1433, 1441/1, 1441/9, 1490/1, 1490/3, 1492/1, 1492/3, 1510/3, 1512/3, 1540/17, 1540/38, 1540/53, 381, 389, 395/1 (PK 393, 395), 395/2, 395/3 (PK 379, 382/1), 397, 409, 486/1, 486/2, 488, 489, 491/1, 491/2, 492, 496, 497, 498, 499/1, 499/2, 516, 518, 519, 522/1 (PK 494, 501, 515, 521, 522, 1491), 522/3, 557/6, 585, 586, 602/1, 635, 651/1 (PK 600, 601), 738, 739, 746/3, 768/1, 768/3

k.ú. Dubice parc.č. 367/2, 475/7, 475/11, 475/14, 475/24, 475/27, 475/28, 475/31, 593/1, 593/2

k.ú. Radejčín parc.č. st. 2/1, st. 2/2, st. 5, st. 43, st. 55, 14/6, 14/7, 18, 19/1, 19/2, 23/2, 133, 487, 478/2, 493, 499, 502/1, 592/1, 619, 650/1, 687/2, 696/1, 708/1, 708/2, 724/19, 724/24, 739/1, 739/3, 739/7, 739/11, 740/5, 742/3, 742/10, 745/2, 745/3, 866/1, 867/1, 879/1, 879/10, 879/13, 879/17, 915/1, 920/1, 921/1, 943/1, 949/7, 949/8, 969, 980/2, 980/3, 986/1, 988/1, 992/1, 992/4, 992/5, 995/1, 995/2

k.ú. Žim parc.č. 999/1, 1010/4, 1010/5, 1010/6, 1010/9, 1010/22, 1093/1, 1093/2, 1093/3, 1093/7, 1093/12, 1093/15, 1093/16, 1093/17, 1093/18, 1099/1, 1105/1, 1105/3, 1112/1, 1112/2, 1112/5, 1130/1, 1130/5, 1130/6, 1208/1, 1284/1, 1284/3, 1284/4

k.ú. Habrovany parc.č. 254/1, 254/11, 254/15, 254/16, 254/18, 254/20, 254/21, 254/25, 254/26, 254/30, 254/32, 254/36, 285/1, 285/2, 298/2, 338/6, 1506/5, 1506/7

k.ú. Řehlovice parc.č. st. 144, 109/3, 109/4, 109/6, 112/1, 131/1, 137/12, 137/13, 137/14, 137/25, 146/1 (PK 151), 146/3, 146/4, 146/5, 146/8, 146/11, 146/16, 153/1, 160/1, 160/2, 160/3, 160/4, 160/5, 160/6, 160/7, 160/8, 160/16, 160/17, 160/21, 160/25, 160/27, 160/31, 160/35, 160/36, 160/38, 160/40, 160/41, 160/44, 164/1, 164/3, 166/1, 169/1, 169/2, 170/2, 171/1, 172/2, 174/1, 174/2, 176/1, 197/1, 197/3, 197/4, 197/12, 212/3, 212/6, 248/1, 248/3, 267/1, 267/4, 267/5, 267/7, 269/2, 1136 (PK 1136EN), 1137/1, 1137/2, 1137/3, 1138, 1139/8, 1139/9, 1140/6, 1143/1, 1144/1, 1144/2, 1144/7, 1454/1 (PK 131/1-5EN, 135-2EN), 1455/1, 1456/1, 1456/5, 1457/1, 1458/4

k.ú. Stadice parc.č. st. 52/3, 163/2, 163/9, 163/10, 163/11, 163/12, 163/15, 163/17, 163/18, 163/20, 163/21, 163/23, 174/4, 174/6, 183/1, 190, 198/2, 206/2, 208/4, 208/7, 208/8, 208/9, 208/13, 208/14, 223/1, 236/1, 250/1 (PK 250EN, 257/2), 251/2, 251/3, 251/4, 251/9, 254/1, 254/2, 260/1, 260/3, 698/1, 700, 702/2, 723, 724/3, 725/1, 726/2, 731/1, 1825/1, 1825/3, 1826/1, 1826/4, 1826/10, 1826/14, 1829/1 (PK 1826/1-1EN), 1829/3, 1830/1, 1831/1, 1832/1, 1832/2, 1833/2, 1851/1, 1851/2, 1899/1 (PK 696-3EN, 726EN), 1899/4, 1899/9, 1899/10, 1899/17, 1899/18, 1903/3, 1911/1 (PK 198/2-2EN, 726EN, 1899/1-4EN), 1911/2, 1911/8, 1911/10, 1913/1 (PK 1851-3EN), 1915 (PK 731/3-2EN), 1917 (PK 731/3-3EN), 1918 (PK 724/1-1EN, 724/2-3EN, 725-1EN, 731/1-1EN, 732-1EN)

Účastníci řízení dle § 70 odst. 3 zákona č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny (veřejnou vyhláškou)

Děti Země – Klub za udržitelnou dopravu, Cejl 48/50, 602 00 Brno

Společnost ochránců životního prostředí, Nerudova 34, 412 01 Litoměřice

Konipas – občanské sdružení, Němčí 2, 400 02 Malečov

Krajskému úřadu Ústeckého kraje
- odbor územního plánování a stavebního řádu

prostřednictvím

Městského úřadu Lovosice
- stavební úřad
Školní 407/2
410 30 Lovosice

Městský úřad LOVOSICE	
Dokl. dne:	20 -01- 2012
Č.ev.:	MUL.02675/2012
Č.j.:	1467: 84/2012
Ukládací znak:	OST 401A/12

19. 01. 2012

K č.j.: 8086-317/2011-OST 61/2011 ze dne 21. 12. 2011

Odvolání proti výroku A a výroku B spojeného územního a stavebního rozhodnutí pro stavební objekty v části „A – trasa dálnice“ a „F – tunel Radejčín“ na k. ú. Vchynice, Boreč, Oparno, Chotiměř, Dobkovičky, Litochovice nad L., Prackovice nad L., Radejčín, Dubice nad L., Žim, Habrovany, Řehlovice a Stadice v rámci stavby „Dálnice D8, stavba 0805 Lovosice – Řehlovice“ – k č.j.: 8086-317/2011-OST 61/2011 ze dne 21. 12. 2011

Stavební úřad MěÚ Lovosice na základě žádosti ŘSD ČR ze dne 18. 3. 2011 vydal dne 21. 12. 2011 pod č.j.: 8086-317/2011-OST 61/2011 dle zákona č. 183/2006 Sb. (stavební zákon), zákona č. 500/2004 Sb. (správní řád) a dle zákona o urychlení výstavby dopravní infrastruktury č. 416/2009 Sb. rozhodnutí, kterým na části hlavní trasy dálnice D8, stavby 0805 v km 60,460-61,100 a 62,300-64,690 a na části stavby tunelu Radejčín v km 58,550-59,380 a 59,660-60,460 ve výroku A umístil téměř stovku stavebních objektů a ve výroku B tyto stavební objekty povolil.

Předmětné rozhodnutí bylo na úřední desce vyvěšeno dne 21. 12. 2011 a doručeno dne 5. 1. 2012. Posledním dnem pro podání odvolání je pátek 20. 1. 2012. Společnost ochránců životního prostředí (dále jen „Společnost“) jako účastník spojeného územního a stavebního řízení podává tímto proti výroku A a výroku B napadeného rozhodnutí toto

o d v o l á n í

a žádá, aby napadené rozhodnutí o umístění a o povolení předmětných stavebních objektů bylo dle § 90 odst. 1 písm. b) zrušeno a věc vrácena k novému projednání.

Důvodem tohoto odvolání je nezákonné vydání:

- 1) podkladového rozhodnutí k umístění stavby, kterým je rozhodnutí ministra životního prostředí o povolení výjimky dle § 43 zákona č. 114/1992 Sb. ze dne 14. 2. 2001, č.j. M/100130/01 SRK/813/R-1057/00 k průchodu dálnice D8-0805 Lovosice – Řehlovice přes CHKO České středohoří (objekty jsou součástí této dálnice),
- 2) podkladového závazného stanoviska, kterým je závazné stanovisko Správy CHKO České středohoří dle § 12 zákona č. 114/1992 Sb. k umístění dálnice D8-0805 ze dne 15. 3. 2011, zn. 00294;00839;01129/CS/11 (souhlas se zásahem do krajinného rázu na území CHKO České středohoří) – Společnost proto žádá, aby zákonnost tohoto závazného stanoviska bylo přezkoumáno dle § 149 odst. 4 zákona č. 500/2004 Sb. u nadřízeného orgánu (MŽP) a
- 3) podkladového stanoviska EIA, které vydalo MŽP dne 15. 11. 1996 pod č.j. 400/3144/1618/OPVŽP/96 e.o. – Společnost žádá, aby zákonnost tohoto stanoviska bylo přezkoumáno u nadřízeného orgánu (MŽP).

Společnost dále namítá, že v rámci řízení o umístění a povolení předmětných stavebních objektů nebyla pravomocně povolena výjimka ze zákazů u zvláště chráněných druhů rostlin a živočichů dle § 56 odst. 1 zákona č. 114/1992 Sb. a to přesto, že se na daném území zvláště chráněné druhy živočichů a rostlin vyskytují a toto rozhodnutí o povolení výjimky musí být vydáno před vydáním rozhodnutí o umístění stavby.

Společnost konečně napadá též vady při postupu při vydávání odborného stanoviska Správy CHKO České středohoří č.j. 00572/CS/D/06-XII-8/Pe ze dne 8. 2. 2005 a č.j. 00572/CS/D/06-XII-8/Pe ze dne 12. 5. 2006, když nebyla dle § 70 zákona č. 114/1992 Sb. informována o záměru tato odborná stanoviska vydat.

Odůvodnění odvolání proti vydání územního a stavebního rozhodnutí:

1. Úvod

1) Společnost je účastníkem územního řízení dle § 85 odst. 2 písm. c) stavebního zákona, neboť splnila zákonné povinnosti uložené jí ust. § 70 zákona č. 114/1992 Sb. Rovněž je účastníkem i stavebního řízení, neboť cit. ust. § 70 zákona č. 114/1992 Sb. má přednost před stavebním zákonem č. 183/2006 Sb., jak již opakovaně rozhodl Nejvyšší správní soud (dále jen NSS) např. těmito rozsudky: ze dne 27. 5. 2010, spis. zn. 5 As 41/2009, ze dne 1. 6. 2011, spis. zn. 1 As 6/2011 a ze dne 1. 6. 2011, spis. zn. 1 As 18/2011.

2) Společnost napadá nezákonnost vydání podkladového rozhodnutí k umístění předmětných stavebních objektů, podkladového závazného stanoviska k umístění předmětných objektů a podkladového stanoviska EIA.

3) Vzhledem k tomu, že překum zákonitosti rozhodnutí o výjimce dle § 43 zákona č. 114/1992 Sb. nepřísluší žádnému správnímu orgánu, je logické, že tuto námitku bude muset krajský úřad, podobně jako při řešení odvolání proti územnímu rozhodnutí stavebního úřadu ze dne 26. 3. 2002, Č.j. výst.: 3231-1157/97/2001 zamítnout. Tuto námitku totiž může přezkoumat jen Krajský soud v Ústí nad Labem, který to již jednou učinil, jak vyplývá z jeho rozsudku ze dne 17. 6. 2010, č.j.: 15 Ca 91/2008-265. Podle NSS (viz např. rozsudek ze dne 1. 6. 2011, spis. zn. 1 As 6/2011) lze námitku proti rozhodnutí ministra ŽP ze dne 14. 2. 2001 namítat v řízení o umístění (celé či části) dálnice D8-0805, takže se lze přezkumu jeho zákonitosti domáhat tímto způsobem v rámci předmětného odvolání.

4) Překum závazného stanoviska vydaného dle § 12 zákona č. 114/1992 Sb. k umístění stavby umožňuje postup dle § 149 odst. 4 správního řádu, kdy krajský úřad před vydáním svého rozhodnutí o tomto odvolání vyzve příslušný nadřízený orgán (tj. MŽP) o vyjádření k námitce o jeho nezákonnosti.

5) Překum stanoviska EIA vydaného podle § 11 odst. 1 zákona č. 244/1992 Sb. může krajský úřad provést buď ve smyslu § 149 odst. 4 správního řádu anebo ve smyslu § 156 odst. 2 správního řádu, tzn. vyzve MŽP k přezkoumání stanoviska EIA.

2. Výjimka ze zákazu stavět dálnici D8-0805 Lovosice – Řehlovice v CHKO České středohoří vydaná dle § 43 zákona č. 114/1992 Sb.

2.1. Skutkový stav

ŘSD ČR svou žádostí ze dne 16. 5. 1995, zn. 9686/95-31 požádalo MŽP o povolení výjimky ze zákazu stavět dálnice v CHKO České středohoří. Následně MŽP tuto výjimku dne 13. 7. 2000 pod č.j.: 100410/00-OOP/4666/00 600/2275/00 povolilo. Proti tomuto rozhodnutí byly podány rozklady Děti Země, sekce Za ekologicky čistou dopravu, Obce Řehlovice a sdružení Přátelé přírody – Občanská společnost, které ministr ŽP rozhodnutím ze dne 14. 2. 2001, č.j.: M/100130/01 SRK/813/R-1057/00 zamítl a napadené rozhodnutí MŽP z 13. 7. 2000 potvrdil.

Ministr ŽP (a MŽP) tak povolil výjimku ze zákazu stavět dálnice v CHKO, které je povinným podkladovým rozhodnutím k umístění dálnice D8-0805 Lovosice – Řehlovice na území CHKO České středohoří. Společnost se proto v rámci odvolání proti umístění stavebních objektů domáhá přezkoumání zákonitosti vydaného rozhodnutí ze dne 14. 2. 2001, č.j.: M/100130/01 SRK/813/R-1057/00 o výjimce dle § 43 zákona č. 114/1992 Sb. a jeho zrušení. Nezákonnost rozhodnutí ministra ŽP je totiž natolik závažná, že způsobuje nezákonnost i rozhodnutí o umístění stavebních objektů v CHKO České středohoří.

Napadené rozhodnutí ministra ŽP vydané dle § 43 zákona č. 114/1992 Sb. je prokazatelně rozhodnutím předběžné povahy, které bylo tehdy (v únoru 2011) ze samostatného soudního přezkumu vyloučeno, podobně jako v té době i rozhodnutí dle § 56 zákona č. 114/1992 Sb. či rozhodnutí dle § 12 a § 44 cit. zákona. V roce 2001 totiž nebylo možné tento typ rozhodnutí samostatnou žalobou žalovat, jak lze odvodit z mnohých rozsudků Vrchního soudu v Praze či později i z usnesení a z rozsudků NSS – příslušná judikatura se částečně ustálila až po roce 2004 a sjednotila až v roce 2008.

Nicméně např. rozsudek NSS ze dne 20. 5. 2009, č.j.: 1 As 111/2008-363 zrušil rozsudek Krajského soudu v Ústí nad Labem o zamítnutí žaloby proti územnímu rozhodnutí k umístění dálnice D8-0805 Lovosice – Řehlovice, přičemž NSS neuvádí, že by žalobní bod v žalobě proti územnímu rozhodnutí o povolení výjimky dle § 43 zákona č. 114/1992 Sb. ze zákazu stavět nové dálnice v CHKO byl nepřípustný.

2. Nezákonosti vydaného rozhodnutí ministra ŽP ze dne 14. 2. 2001

2.2.1. Porušení § 33 odst. 2 zákona č. 71/1967 Sb.

MŽP si před vydáním rozhodnutí ze dne 13. 7. 2000 pořídilo odborné posouzení vypracované Ing. Hlaváčem z AOPAK ČR, které použilo ve svém rozhodnutí k vyvrácení námitky ohledně negativního ovlivnění povrchové varianty dálnice D8-0805 průchodnost krajiny (pro migrující živočichy). MŽP však před vydáním svého rozhodnutí (a ani ministr ŽP během řízení o rozkladu) všem účastníkům řízení neumožnilo se s touto důležitou studií podrobně seznámit a vyjádřit se k ní.

V příloženém rozsáhlém materiálu „*Předložení rozkladů občanského sdružení Děti Země, sekce Za ekologicky čistou dopravu, občanského sdružení Prátele přírody a obce Řehlovice proti rozhodnutí MŽP, OOP ze dne 13. 7. 2000, č.j.: 100410/00-OOP/4660/00, ve smyslu ustanovení § 57 odst. 2 správního řádu rozkladové komisi ministra životního prostředí vnitřním sdělením odboru ochrany přírody č.j.: OOP/6848/00 ze dne 24. 10. 2000 (č. listů 1–23)*“, který vypracovalo MŽP pro rozkladovou komisi ministra ŽP, se na str. 9 nahoře samo MŽP přiznává, že „*OS Děti Země bylo znemožněno vyjádřit se k podkladům pro rozhodnutí – Posouzení zpracované Ing. A. Hlaváčem, AOPAK ČR, středisko Havlíčkův Brod*“. Tento svůj (nezákonný) postup pak MŽP odůvodnilo tím, že „*v zájmu objektivního posouzení problému má správní orgán právo vyžádat si odborná posouzení*“.

Správní orgán má samozřejmě právo v zájmu objektivního posouzení problému si vyžádat (jakákoliv) odborná posouzení, ale to nic nemění na skutečnosti, že dle § 33 odst. 2 zákona č. 71/1967 Sb. byl správní orgán povinen účastníkům řízení umožnit se vyjádřit ke všem podkladům a navrhnout případná doplnění podkladu.

Přitom tento nezákonný postup (vkládání odborných podkladů v rámci rozkladového řízení a neumožnění se s jeho obsahem seznámit) použilo MŽP také v letech 2002–3 v řízení o povolení výjimky k zásahu do biotopů kriticky a silně ohrožených druhů živočichů a rostlin stavbou dálnice D8-0805. Proti tomuto rozhodnutí ministra ŽP ze dne 16. 2. 2003, č.j.: M/100119/04 SRK/89/R-1492/04 byla pak podána žaloba a Městský soud v Praze ji pak svým rozsudkem ze dne 5. 4. 2005, č.j. 8 Ca 91/2004-40 uznal a rozhodnutí ministra ŽP zrušil. Důvodem bylo právě porušení § 33 odst. 2 zákona č. 71/1967 Sb., neboť účastníkům řízení nebylo umožněno prostudovat dvě nově vložené studie od AOPAK ČR a od ČIŽP.

2.2.2. Podkladem pro rozhodnutí ministra ŽP ze dne 14. 2. 2001 bylo také stanovisko SEA vydané MŽP dne 20. 4. 1995 pod č.j.: OÚV/139/95 (jak je nejen v něm uvedeno, ale také v žádosti ŘSD ČR o povolení výjimky ze zákazů stavět dálnice v CHKO ze dne 16. 5. 1995, zn. 9686/95-31), přičemž toto stanovisko SEA bylo vydáno nezákonně, mj. bez účasti veřejnosti. Jelikož MŽP a ministr ŽP se o toto stanovisko SEA ze dne 20. 4. 1995 opírali jako o důkaz, že nejsou možné jiné, k CHKO České středohoří šetrnější varianty vedení dálnice D8-0805, způsobuje toto stanovisko SEA i nezákonnost rozhodnutí ministra ŽP ze dne 14. 2. 2001 o povolení výjimky postavit dálnici D8-0805 v CHKO České středohoří.

MŽP ve svém materiálu „*Vnitřní sdělení pro JUDr. D. Římanovou NM-ŘS 400*“ ze dne 4. 5. 1999 č.j.: 600/1049/99-OOP/2414/99 navíc přiznává následující (cit.): „*Je velmi pravděpodobné, že zveřejnění stanoviska MŽP, podle něhož je výběr trasy dálnice D 0805 z roku 1995 podle ust. § 14 zákona č. 244/1992 Sb. absolutně neplatný, povede k negativním reakcím jak investora, tak i tisku a hospodářských kruhů. Existuje však pouze možnost přiznat, že v r. 1995 a 1996 pracovníci MŽP učinili fatální chyby, nebo se snažit tyto chyby zamlčet. V takovém případě však nemáme legitimní důvod při pokračování řízení o výjimce podle zákona č. 114/1992. Sb. požadovat po investorovi jakoukoliv jinou trasu, než jaká byla nezákonně odsouhlasena právě v roce 1995.*“

MŽP tedy vědělo o nezákonnostech, kterých se dopustilo, ale rozhodlo v nich pokračovat a výjimku ze zákazů stavět dálnice v CHKO (tj. dálnici D8-0805 přes CHKO České středohoří) v rozporu se zákonem povolit. Takový postup je ale v rozporu s čl. 1 Ústavy ČR (pokud správní orgány vědomě porušují zákony, nemůže se jednat o právní stát).

2.2.3. Za nejzávažnější nezákonnost při povolení výjimky pro stavbu dálnice D8-0805 lze považovat to, že nesplňuje základní podmínku § 43 zákona č. 114/1992 Sb., tzn. aby veřejný zájem na realizaci předložené varianty (povrchové, resp. se dvěma krátkými tunely délky 270 metrů a 620 metrů) dálnice D8-0805 Lovosice – Řehlovice výrazně převažoval nad veřejným zájmem ochrany přírody a krajiny v CHKO České středohoří. MŽP tak závažným způsobem vybočilo ze zákonných mezí správního uvážení, čímž se mj. dopustilo porušení § 3 odst. 3, § 32 odst. 1 a § 46 zákona č. 71/1967 Sb.

Zcela totiž chybí doložení důkazu o tom, že veřejný zájem na výstavbě dálnice D8-0805 v předložené trase (technickém řešení) výrazně převažuje nad veřejným zájmem ochrany přírody. Rozhodnutí MŽP ze dne 13. 7. 2000 totiž neobsahuje důvody, zjištění a srovnání, jimiž byl rozhodující orgán veden k názoru, že právě v trase předložené ŘSD (investorem) bude narušení ochranných podmínek i krajinného rázu CHKO natolik nízké, že zde již výrazně převažuje uvedený jiný veřejný zájem nad zájmem ochrany přírody.

Tvrzení o splnění zákonných předpokladů ve smyslu § 43 zákona č. 114/1992 Sb. se neopíralo o žádné důkazy a tedy nevycházelo ze spolehlivě zjištěného stavu věci dle § 46 zákona č. 71/1967 Sb. Přitom MŽP již svým (prvním) rozhodnutím o výjimce dne 20. 11. 1998, č.j.: 3039/97-OOP/1405/97 tuto výjimku nepovolilo právě z důvodů absence důkazů o výrazně převažujícím veřejném zájmu dálnici D8-0805 přes CHKO v povrchové trase postavit, resp. dokonce jí touto CHKO vést.

Kromě toho MŽP ve svém dopisu ze dne 19. 1. 2000, č.j.: NM700/170/208/OPVŽP/99 samo uvádí, že mu je známo, že je možné vést dálnici D8-0805 Lovosice – Řehlovice přes CHKO České středohoří k přírodě a krajíně daleko šetrněji (v koridoru „B“ dle původního očekávání Správy CHKO České středohoří v letech 1994-6), takže veřejný zájem na její stavbě v předložené povrchové variantě nemůže převažovat nad veřejným zájmem na ochraně přírody a krajiny dotyčného CHKO.

Poněkud zvláště pak také působí „Záznam z jednání ve věci dálnice D8“ ze dne 18. 2. 2000 (je součástí spisu o výjimce) mezi třemi tehdejšími ministry (ZP, dopravy a pro místní rozvoj) s vicepremiérem a premiérem (tehdy Vladimírem Špidlou), z něhož mj. vyplývá, že ještě před povolením výjimky dne 13. 7. 2000 bylo mimo správní řízení (politicky) dohodnuto, že ŘSD ČR provede jen dílčí úpravy trasy dálnice v (nezákonně vybraném) koridoru „C“ procesem SEA a že jiný koridor s jinou variantou (např. v koridoru „B“ s dlouhým tunelem nad 2,8 km, resp. po úpravách délky kolem 4 km) nebude již zkoumán.

2.2.3.1. V § 26 zákona č. 114/1992 Sb. se uvádí, že na území CHKO je zakázáno stavět nové dálnice. Dle § 43 cit. zákona je pak výjimku možné povolit jen v případě, že jiný veřejný zájem výrazně převažoval nad veřejným zájmem ochrany přírody. S přihlédnutím k účelu zákona o ochraně přírody a krajiny je nutné tato ustanovení vykládat tak, že výjimku lze povolit jediné v případě, kdy jiné varianty dálnice (k CHKO šetrnější) nejsou ze závažných důvodů možné (například kvůli tomu, že by poškozovaly zdraví obyvatel či by znemožňovaly splnění účelu, kterého má např. dálnice dosáhnout apod.).

Z pojetí řízení podle § 43 cit. zákona tedy vyplývá, že ŘSD ČR mělo nejprve v rámci tohoto řízení doložit, že dálnici do Německa skutečně nelze objektivně řešit jinak, než trasováním přes CHKO České středohoří. V rámci řízení ale nebyla předložena jediná studie, analýza, odborné stanovisko či znalecký posudek, který by objektivně dokazoval pečlivou snahu ŘSD ČR vyhnout se území CHKO České středohoří či vést trasu dálnice D8 pod tímto chráněným územím např. dlouhým (bazálním) tunelem, a tím maximálně zachovat krajinný ráz (a jeho hodnoty a měřítka), kvůli kterému je vyhlášena.

Postup ŘSD ČR byl však naprosto opačný: Bez zkoumání možných tras mimo CHKO České středohoří a bez ohledu na závažné změny okolností (vyhlášení CHKO v roce 1976, přijetí zákona č. 114 v roce 1992 atd.) ŘSD ČR trvalo na původním koridoru z roku 1963 přes CHKO České středohoří. Důsledkem je tak naprostá důkazní nouze MŽP k prokázání tohoto základního předpokladu pro určení intenzity veřejného zájmu, tj. skutečnosti, že trasu dálnice D8 nelze vést mimo CHKO.

Přitom např. Děti Země, sekce Za ekologicky čistou dopravu jako účastník řízení o výjimce dle § 43 zákona č. 114/1992 Sb. vložily v lednu 1998 do spisu odbornou (dopravní a ekologickou) studii pod názvem „Studie silnice R28 pro trasu E55 v poloze Most – Freiberg (alternativní návrh k dálnici D8+A17 Lovosice – Pirna)“ s vyprojektovanou trasou velkokapacitní 4pruhové silnice mezi Prahou a Německem mimo území CHKO České středohoří: jde o rychlostní silnici R28 přes Mostecko, která navazovala na silnici R7 Praha – Slaný – Louny.

Navíc MŽP si v rámci rozkladového řízení ještě během roku 2000 nechalo zpracovat „Studii alternativního vedení trasy D8 – stavba 805 v úseku Chotiměř – Radejčín“ (CZ – ABP, s. r. o., prosinec 2000), která prokázala, že přes území CHKO

České středohoří je možné vést dálnici D8-0805 v koridoru „B“ s tunelem Kubačka délky 3,35 km (obě studie jsou ve spisu v řízení dle § 43 cit. zákona).

2.2.3.2. Stejná důkazní nouze je i na straně druhého základního předpokladu prokázání intenzity veřejného zájmu – objektivního zjištění, že přes CHKO České středohoří nelze vést dálnici jinou variantou (v zájmu ochrany přírody a krajiny šetrnější), než právě variantou předloženou v řízení o výjimce dle § 43 zákona č. 114/1992 Sb. Proces povolování výjimek z cit. zákona se totiž v rozporu s tímto zákonem nesoústředil na zkoumání intenzity veřejného zájmu pro stavbu dálnice D8-0805 v CHKO České středohoří a na zkoumání intenzity zájmu na její ochraně, ale navázal na předchozí nezákonné akty a omezil se fakticky jen na minimalizaci některých negativních dopadů předem „vybrané“ varianty dálnice D8-0805 v koridoru „C“ na území CHKO České středohoří.

Rozhodnutí o výjimce se sice opírá o stanovisko EIA ze dne 15. 11. 1996 (viz str. 11 rozhodnutí MŽP ze dne 13. 7. 2000), ale už vůbec nereflexuje skutečnost, že v procesu EIA byly posuzovány jen dvě povrchové varianty v koridoru „C“ (resp. jeden koridor se dvěma dílčími úpravami trasy) procházející přes CHKO České středohoří. Přitom v procesu EIA nebyly hodnoceny varianty vedené mimo CHKO České středohoří (např. novou 4pruhovou silnicí R28 dle studie z ledna 1998 vložené do spisu o výjimce dle § 43 zákona č. 114/1992 Sb.), popř. jiné koridory procházející přes toto CHKO (např. s dlouhým či dlouhými tunely v koridoru „B“ či zásadní úpravou trasy v koridoru „C“ dle několika námětů Děti Země, sekce Za ekologicky čistou dopravu ve spise o výjimce a další).

Z protokolu z veřejného projednání posudku EIA dne 27. 8. 1996 na stavbu dálnice D8-0805 (posuzovanou ve dvou dílčích variantách s krátkými tunely v koridoru „C“) mj. vyplývá, že orgán posuzování vlivů na životní prostředí se odmítl na tomto veřejném projednání posudku EIA zabývat variantou vedoucí mimo CHKO či jinými koridory přes CHKO, neboť o nich bylo již před tím koncepčně rozhodnuto – přitom proces EIA má za účasti veřejnosti na základě předložených reálných návrhů variant vyhodnotit všechny vlivy těchto variant na životní prostředí a teprve pak se má vybrat ta optimální, nikoliv takové vyhodnocení předem zamítnout s tvrzením o „předchozím koncepčním výběru“, navíc bez veřejnosti.

Stanovisko EIA tedy nemohlo hodnotit, zda některá z ostatních reálných variant, tehdy známých, je šetrnější k CHKO CS, než zmíněné dvě předložené varianty ŘSD ČR v koridoru „C“. Stanovisko EIA tedy nelze vydávat za důkaz, že by jiné varianty průchodu dálnice D8-0805 (zejm. s dlouhými tunely v jiných koridorech) přes CHKO České středohoří nebyly výrazně šetrnější, než varianta, k níž byla následně povolena výjimka rozhodnutím MŽP dne 13. 7. 2000 a pak potvrzena ministrem ŽP.

Kromě toho nelze v žádném případě přijmout argumentaci ŘSD ČR (na kterou pak MŽP přistoupilo), že pouhá existence podkladů, shromážděných v rámci řízení o povolení výjimky (územně plánovací dokumentace, stanovisko EIA atd.), je dostačujícím podkladem pro prokázání výrazné převahy veřejného zájmu na výstavbě dálnice D8-0805.

Je třeba připomenout, že všechny cit. podklady ŘSD ČR jsou nezbytnými podklady pro povolení kterékoli dálnice v ČR. Nemohou tedy ze své podstaty prokazovat výjimečné okolnosti umístění dálnice v chráněném území, kde je to zákonem zakázáno. Nemohou být tedy samy o sobě dostatečným podkladem pro povolení výjimky dle § 43 zákona č. 114/1992 Sb.

MŽP jako správní orgán vedle výše uvedených porušení správního řádu tak porušilo i § 43 cit. zákona, když dne 13. 7. 2000 povolilo výjimku ze zákazů stavět ve zvláště chráněných územích nové dálnice ve smyslu § 26 odst. 1 písmena f) cit. zákona, aniž by byl ŘSD ČR či MŽP v rozhodnutí doložen veřejný zájem, který by výrazně převažoval nad zájmem ochrany přírody. MŽP současně výjimku povolilo, aniž by shromáždilo dostatečné množství podkladů, které by byly relevantní pro stanovení intenzity veřejného zájmu na stavbě dálnice D8-0805, a tím porušilo § 3 odst. 4, § 32 odst. 1 a § 46 zákona č. 71/1967 Sb.

2.2.3.3. Ministr ŽP na str. 10 odůvodnění svého rozhodnutí ze dne 14. 2. 2001 mj. tvrdí následující: „Pokud jde o porovnání variant možného průchodu dálnice územím CHKO, nemám výhrady k tomu, že ministerstvo se jimi nezabývalo v tomto řízení, jestliže byly již posouzeny v řízení podle zákona č. 244/1992 Sb. a varianta v tomto řízení doporučená je předmětem žádosti o výjimku... Nutno přitom zdůraznit, že přestože správní řízení bylo vedeno ve vztahu k předložené variantě, od počátku byla tato varianta posuzována též z pohledu jiných možností vedení dálnice D8, které však byly z hlediska ochrany přírody vyhodnoceny jako méně vhodné. To je mimo jiné doloženo Zjednodušenou srovnávací studií průchodu D8 CHKO České středohoří a Srovnávací studií variant dálnice D8 – průchod CHKO České středohoří – orientační geologické posouzení.“

Avšak výše uvedená tvrzení ministra ŽP nevycházejí z úplně a spolehlivě zjištěného stavu věci a jsou tak v rozporu s § 3 odst. 4, § 32 odst. 1 a § 46 zákona č. 71/1967 Sb. Použití stanoviska SEA ze dne 20. 4. 1995, č.j.: OÚV/139/95 jako důkazu, je totiž v rozporu s § 34 odst. 1 zákona č. 71/1967 Sb., neboť MŽP si bylo vědomo, že je vydáno nezákonným způsobem.

ŘSD ČR do řízení o výjimce dle § 43 zákona č. 114/1992 Sb. mj. přeložilo i materiál pod názvem „Zjednodušená srovnávací studie průchodu D8 CHKO České středohoří“. Ministr ŽP tedy bez jakéhokoliv ověřování (mechanicky) převzal jako tvrzení předložená ŘSD ČR, která se neopírají o žádné důkazy.

Naopak materiál „Srovnávací studie variant dálnice D8 – průchod CHKO České středohoří – orientační geologické posouzení“ je sice odborným podkladem, avšak prokazuje ZCELA pravý opak toho, co tvrdí ministr ŽP. Jde o odbornou studii čtyř pracovníků Českého geologického ústavu a jednoho z GLÚ AV ČR, kteří posuzovali 4 varianty vedení dálnice D8-0805:

- a) stávající povrchovou variantu ŘSD ČR (s dvěma krátkými tunely Prackovice a Radejčín v koridoru „C“),
- b) variantu Labskou (vedoucí kolem Velkých Žernosek s dlouhými tunely mimo koridory „A“, „B“, „C“),
- c) variantu firmy ILF (dlouhý bazální tunel délky nad 10 km vedoucí západně od obce Velemín v koridoru „A“)
- d) variantu „modifikovaná ŘSD“ (jde o tunel délky cca 2 km v koridoru „B“ vedoucí mezi vrchy Kletečná a Kubačka)

Tato studie (oslovení odborníci) učinila tyto závěry:

- Ing. Z. Hroch a Ing. Kycl označili za nejméně vhodnou variantu a), naopak nejvhodnější je varianta d)
- J. Valečka označil za nejméně vhodnou variantu b) Labskou, pořadí ostatních variant nehodnotil
- RNDr. Vladimír Cajz označil za nejvhodnější variantu d), na 2. a 3. místo dal varianty b) a c), nejméně vhodnou je b)
- J. Burda označil za nejvhodnější variantu d), na 2. místo dal c), na 3. místo a) a na 4. místo pak variantu b)

Tedy varianty tunelové jsou hodnoceny lépe, než povrchová varianta ŘSD ČR (jako horší, než varianta ŘSD ČR je hodnocena jen varianta, která by dvakrát překonávala řeku Labe). Tvrzení ministra ŽP tedy nevyhází ze spolehlivě zjištěného stavu věci (nemá oporu v podkladech rozhodnutí) a jeho rozhodnutí je tedy z tohoto důvodu nepřezkoumatelné.

2.2.3.4. Rozporuplnost kroků MŽP v průběhu řízení o povolení výjimky v řízení dle § 43 zákona č. 114/1992 Sb.:

- a) V průběhu řízení o povolení výjimky zaslal tehdejší ministr životního prostředí RNDr. Miloš Kužvart dne 24. 11. 1999 dopis ministru dopravy Ing. Antonínu Peltrámovi. V něm je obsažena řada závažných tvrzení jako např. že předchozí stanoviska MŽP ohledně výběru koridoru a varianty nejsou v souladu se zákonem č. 114/1992 Sb. či bylo chybou, že před vydáním stanoviska EIA dne 15. 11. 1996 dle § 11 zákona č. 244/1992 Sb. nebyla posouzena tunelová varianta, která byla tehdy předložena a shledána jako nejlépe vyhovující z hlediska ochrany přírody. Je tedy zarážející, že o cca 1,5 roku později se tentýž ministr ŽP rozhodne výjimku povolit na základě podkladů, které shledal sám za chybné nebo nezákonné. Povolení výjimky tak bylo jednoznačně provedeno v rozporu se spolehlivě zjištěným stavem věci dle § 46 zákona č. 71/1967 Sb.
- b) V souvislosti s přípravou Koncepce rozvoje dopravní sítě v České republice do roku 2010 MŽP tehdy dne 24. 6. 1999 vydalo stanovisko SEA č.j. M/11862/1137/700/1412/OPVŽ/99, které bylo řádně připraveno a projednáno dle § 14 č. 244/1992 Sb. (jako jediné stanovisko SEA pro dopravní síť do té doby). V něm MŽP preferuje tunelovou variantu vedení dálnice D8-0805 přes CHKO České středohoří před stávající povrchovou variantou. O necelé dva roky později se MŽP ale najednou rozhodne výjimku povolit, aniž by se v odůvodnění jakýmkoliv způsobem vypořádalo se svým vlastním stanoviskem SEA ze dne 24. 6. 1999 (tedy z odůvodnění ministra ŽP ani MŽP není jasné, jakými úvahami se při vydávání výjimky řídili), čímž byl porušen § 47 odst. 3 zákona č. 71/1967 Sb.

K popsání postupu MŽP a ministra ŽP lze jako na důkaz ještě odkázat na příslušnou pasáž „Zprávy o průběhu šetření...“ veřejného ochránce práv ze dne 31. 7. 2003: „*Je s podivem, že ministerstvo životního prostředí v roce 1999 na podkladě provedené strategické EIA týkající se rozvoje dopravních sítí, vydá kladné stanovisko k tunelové variantě průchodu CHKO, v následujícím roce však při rozhodování o výjimce tento fakt zcela opomíjí a odvolává se na závěry pět let starého posouzení, přitom v mezidobí (v roce 1999) tím samým ministerstvem zásadně zpochybněného... Rozhodnutí musí vycházet ze spolehlivě zjištěného stavu věci, řízení je třeba vést tak, aby posilovalo důvěru občanů ve správnost rozhodování a aby přijatá rozhodnutí byla přesvědčivá (§ 3 odst. 4 správního řádu). Mám za to, že postupy ministerstva životního prostředí nesvědčí o respektování předmětného ustanovení...*“

Jediným procesem, ve kterém byly srovnávány tunelové varianty dálnice D8-805 s povrchovou variantou (tedy s variantou, ke které byla povolena výjimka dle § 43 zákona č. 114/1992 Sb. – a další dle § 56 cit. zákona), bylo posouzení koncepce

„Rozvoje dopravních sítí v České republice do roku 2010“ ukončené stanoviskem SEA ze dne 24. 6. 1999, č.j.: M/11862/1137/700/1412/OPVŽP/99, které doporučilo tunelovou variantu dálnice D8 v CHKO České středohoří (místo nynější povrchové), když uvádí (cit.): „Záměr uvažovaný ve variantě Y (tunelová varianta průchodu CHKO) poskytuje prostor pro hledání podmínek podstatně zmírňujících dopady průchodu dálnice přes CHKO České středohoří. K rozhodnutí o definitivní poloze trasy E55 do Saska budou ve spolupráci s německou stranou dále sledovány dvě varianty, které se dopracují společně s posouzením vlivů na životní prostředí včetně přeshraničních vlivů: buď propojení dálnice D8 a německé dálnice A17 Lovosice - Pirna (s tunelovou variantou v CHKO České středohoří), nebo postupné vybudování rychlostní silnice v koridoru Most - Freiberg.“

Materiál „Posouzení koncepce ministerstva dopravy a spojů Návrh rozvoje dopravních sítí v ČR do roku 2010 z hlediska vlivů na životní prostředí (ve smyslu § 14 zákona č. 244/1992 Sb.)“ z února 1999, který byl jedním z podkladů stanoviska SEA vydaného dne 24. 6. 1999, č.j.: M/11862/1137/700/1412/OPVŽP/99 vyhodnotil stávající povrchovou variantu dálnice D8 v CHKO České středohoří (pro účely této studie označená jako varianta X) z hlediska vlivů na životní prostředí jako méně vhodnou, než tunelovou koncepci průchodu tohoto CHKO dálnicí D8.

Tvrzení ministra ŽP tedy nemá oporu ve spisu, je v rozporu se stanoviskem SEA ze dne 24. 6. 1999 a nevychází ze spolehlivě zjištěného stavu věci. Tento závěr má přitom zásadní vliv na zákonnost rozhodnutí ministra ŽP (a MŽP), neboť nelze spolehlivě doložit, že bylo správným způsobem naplněno ust. § 43 zákona č. 114/1992 Sb. pro předložené povrchové vedení dálnice D8-0805 přes CHKO České středohoří, a to, že veřejný zájem na stavbě dálnice D8-0805 v právě projednávané povrchové variantě (v technickém řešení) výrazně převažuje nad zájmem na ochraně přírody v CHKO.

Jestliže nebyl v souladu se zákonem učiněn závěr, že předložená varianta vedení dálnice D8-0805 Lovosice – Řehlovice byla vyhodnocena jako nejlépe vhodná, nelze ani tvrdit, že veřejný zájem na její stavbě výrazně převažuje nad zájmem na ochraně přírody a krajiny v CHKO České středohoří. Ministr ŽP i samo MŽP tak ve svých rozhodnutích zjevně nevycházeli ze spolehlivě zjištěného stavu věci a porušili § 3 odst. 4, § 32 odst. 1 a § 46 zákona č. 71/1967 Sb.

3. Závazné stanovisko dle § 12 a § 44 zákona č. 114/1992 Sb. k umístění dálnice D8-0805 Lovosice – Řehlovice v CHKO České středohoří – žádost o přezkum dle § 149 odst. 4 zákona č. 500/2004 Sb.

3.1. Skutkový stav

Krajský soud v Ústí nad Labem svým rozsudkem ze dne 17. 6. 2010, č.j.: 15 Ca 91/2008-265 zrušil územní rozhodnutí stavebního úřadu i jeho potvrzení krajským úřadem pro soubor staveb dálnice D8-0805 Lovosice – Řehlovice mj. z absence správného rozhodnutí o souhlasu se zásahem do krajinného rázu vydávaného dle § 12 zákona č. 114/1992 Sb. k umístění dálnice D8-0805, které by bylo vydané na základě řádného správního řízení.

Příslušný správní orgán, kterým je Správa CHKO České středohoří, tak musel vydat nový souhlas se zásahem dálnice D8-0805 do krajinného rázu na území CHKO České středohoří dálnicí D8-0805, který se však dle zákona č. 500/2004 Sb. vydává již ve formě závazného stanoviska, tzn. nikoliv ve formě správního rozhodnutí.

Přitom takové závazné stanovisko musí splňovat všechny náležitosti správního rozhodnutí, tzn. musí obsahovat výrok, odůvodnění a možnosti opravného prostředku s odkazem na § 149 odst. 4 správního řádu. Stavební úřady pak musejí výrok (podmínky) zahrnout do podmínek svého rozhodnutí. Je to i logické, neboť jedině tak mohou účastníci příslušného řízení napadat jeho vydání v rámci svého odvolání proti příslušnému rozhodnutí, pro které bylo závazné stanovisko podkladem, a to postupem dle § 149 odst. 4 správního řádu ve vztahu k odst. 5 cit. ust.

Správa CHKO České středohoří proto v souladu s rozsudkem krajského soudu vydala dne 15. 3. 2011 pod zn. 00294;00839;01129/CS/11 souhlasné závazné stanovisko k zásahu do krajinného rázu dle § 12 zákona č. 114/1992 Sb. k umístění celé dálnice D8-0805, včetně předmětných stavebních objektů, které obsahuje 4 podmínky.

3. 2. Nezákonosti vydaného závazného stanoviska dle § 12 zákona č. 114/1992 Sb. k umístění předmětných stavebních objektů dálnice D8-0805 Lovosice – Řehlovice

Společnost žádá, aby MŽP přezkoumalo dle § 149 odst. 4 správního řádu obsah závazného stanoviska k zásahu do krajinného rázu dle § 12 zákona č. 114/1992 Sb., které vydala Správa CHKO České středohoří (dále jen SCHKO CS) dne 15. 3. 2011 pod zn. 00294;00839;01129/CS/11. Pokud MŽP uzná, že není vydané dle zákona, pak žádá, aby MŽP zahájilo

dle § 149 odst. 5 správního řádu z důvodu nezákonnosti jeho vydání přezkumné řízení. Závazné stanovisko dle § 12 zákona č. 114/1992 Sb. ze dne 15. 3. 2011 je věcně i právně nesprávné z těchto důvodů:

- 1) Z odůvodnění není seznatelné, zda SCHKO CS relevantním účastníkům řízení oznámila zahájení řízení dle § 12 zákona č. 114/1992 Sb. ve vztahu k ust. § 70 cit. zákona a k § 27 odst. 3 správního řádu, seznámila tyto účastníky řízení s podkladem řízení a dala jim možnost se k němu v přiměřené lhůtě vyjádřit a příp. navrhnout jeho doplnění, dále zda byly předloženy připomínky účastníků řízení a jak se těmito s připomínkami vypořádala – jde o porušení § 27 odst. 3, § 36 odst. 2 a § 68 odst. 3 správního řádu a ust. § 70 zákona č. 114/1992 Sb.

Ze závazného stanoviska mj. vyplývá, že účastníky zřejmě nebyla žádná právnická osoba, ani z řad občanských sdružení, která by splňovala podmínky ust. § 70 zákona č. 114/1992 Sb., což lze považovat za nezákonný postup SCHKO CS, a to v odst. 1 a zejména v odst. 2 („aby bylo předem informováno o všech zamýšlených zásazích a zahajovaných správních řízeních, při nichž mohou být dotčeny zájmy ochrany přírody a krajiny“). Žádost dle ust. § 70 cit. zákona měla u SCHKO CS jistě podanou celá řada občanských sdružení, která se mohla k předmětu řízení vyjádřit na základě seznámení se spisem.

- 2) Z odůvodnění není seznatelné, proč SCHKO CS nepoužila jako podklad svého závazného stanoviska jí známé a existující odborné studie, které identifikují krajinný ráz CHKO CS a hodnotí vliv dálnice D8-0805 na krajinný ráz, resp. v závazném stanovisku chybí seznam podkladů k jeho vydání, jakým způsobem s nimi SCHKO CS naložila a vyhodnotila je ve vzájemném souladu, jak se vypořádala s jejich rozpory a proč některé podklady, které jsou jí známy z úřední povinnosti, nebyly vůbec uvedeny a vyhodnoceny – jde o porušení § 3, § 50 odst. 3 a odst. 4 a § 68 odst. 3 správního řádu.

Ze stanoviska není zřejmé, zda podkladem byly např. tyto studie či proč nebyly, i když je SCHKO CS zná:

- a) studie Ing. arch. Ivana Vorla, CSc. (1998): Dálniční most č. 202 – Vchynice. Hodnocení vlivu stavby na krajinný ráz. Tato studie se sice zabývá vlivem mostu Vchynice na okolní krajinný ráz, nicméně neřeší vliv dálnice D8-0805 jako celku na krajinný ráz. Přesto je jistě relevantním podkladem pro vydání napadeného závazného stanoviska.
- b) studie Ing. arch. Ivana Vorla, CSc. (1999): České středohoří. Hodnocení území CHKO z hlediska krajinného rázu. Analýza charakteru a identity krajiny. Tato studie se zabývá krajinným rázem CHKO jako celku, popisuje ho a doporučuje způsoby jeho ochrany. Ačkoliv přímo neřeší vliv dálnice D8-0805 jako celku na krajinný ráz, dotýká se dané věci.
- c) Interní materiál (2000): Chráněná krajinná oblast České středohoří. Hodnocení krajinného rázu. Tato studie se zabývá krajinným rázem CHKO jako celku. I když neřeší konkrétní vliv dálnice D8-0805 na krajinný ráz, dotýká se dané věci.
- d) studie Ing. arch. Ivana Vorla, CSc. (září 2002): Dálnice D8, stavba 0805 Lovosice – Řehlovice. Identifikace vlivů navrhované stavby na krajinný ráz ve smyslu § 12 zákona č. 114/1992 Sb. (podkladový materiál). Studie (44 stran a mnohé mapové a fotografické přílohy) provádí podrobný rozbor hodnot krajinného rázu, které jsou dálnicí D8-0805 dotčeny (vytváří a popisuje území se stejnými přírodními, kulturními a historickými charakteristikami). Studie se přímo zabývá vlivem celé dálnice D8-0805 na krajinný ráz v CHKO České středohoří, takže je relevantním podkladem.
- e) studie Fakulty architektury a urbanismu ČVUT Praha (září 2002): Dálnice D8, stavba 0805 Lovosice – Řehlovice. Vyhodnocení zásahu do krajinného rázu ve smyslu § 12 zákona č. 114/1992 Sb. o ochraně přírody a krajiny. Studie (46 stran a mnohé mapové přílohy) podrobně vyhodnotila vlivy dálnice D8-0805 na krajinný ráz a dochází k tomuto závěru (současně doporučila eliminační opatření), který je v příkrém rozporu se závěrem závazného stanoviska: „*Navrhovaná stavba v předložené podobě vedení trasy a technického řešení představuje v dílčích úsecích silný vliv na rysy a hodnoty krajinného rázu, přičemž některé z těchto rysů a hodnot mají jedinečný význam. Předložené řešení je proto z hlediska ochrany krajinného rázu dle § 12 zákona č. 114/1992 Sb. o ochraně přírody a krajiny nepřijatelné.*“
- f) studie Fakulty architektury a urbanismu ČVUT Praha (říjen 2002): Dálnice D8, stavba 0805 Lovosice – Řehlovice. Vyhodnocení zásahu do krajinného rázu ve smyslu § 12 zákona č. 114/1992 Sb. o ochraně přírody a krajiny. Anketa expertů. Studie (20 stran) obsahuje oponentní hodnocení čtyř expertů na hodnocení krajinného rázu (Ing. Samuel Burian, Ing. arch. Jitka Brychtová, Petr Matějka a Roman Bukáček), kteří se shodli na tom, že použitá metodologie Ing. arch. Ivana Vorla, CSc. i FA ČVUT Praha je přijatelná a objektivní, takže všech pět hodnotitelů se shodlo, že dálnice D8-0805 nespĺňuje podmínky pro povolení zásahu do krajinného rázu ve smyslu § 12 odst. 2 zákona č. 114/1992 Sb.

Kromě toho je SCHKO CS jistě známo, že ŘSD ČR na základě studií Ing. arch. Ivana Vorla a FA ČVUT z roku 2002 nechala vypracovat další odborné posudky, a to od Pragoprojektu, a. s., Praha, od Fakulty stavební ČVUT Praha a od firmy Anima-TECH Praha. Ovšem ani o těchto odborných posudcích, stejně jako výše uvedených pod body a) a ž f) se závazné stanovisko ze dne 15. 3. 2011 nezmiňuje, ačkoliv je SCHKO CS prokazatelně zná a má je, a to ze správního řízení dle § 12 a § 44 zákona č. 114/1992 Sb. k povolení stavby dálnice D8-0805.

Např. je evidentní, že estakáda Prackovice (SO 210) narušuje blízké i dálkové pohledy (již nyní je zřetelně patrná i z obce Dolní Zálezly, která se nachází asi 3 km vzhůru podél řeky Labe, či z obce Řepnice, 3 km, a hradu Kamýk, 4 km, naproti přes řeku Labe), což potvrzuje i studie firmy ANIMA-TECH sdružení architektů (2003). Tato estakáda významným způsobem snižuje hodnotu krajinného rázu dálnice D8-0805, což dokládá i studie FA ČVUT ze září 2002.

Dálnice D8-0805 prochází přes území, jenž je velmi cenné svými charakteristickým reliéfem. Tato stavba jej ovlivní v blízkých i dálkových pohledech (dle studie FA ČVUT Praha ze září 2002). Vrch Lovoš (NPR a EVL) dálnice obchází tak, že z vyhlídky na jeho vrcholu bude značně viditelná ve třech čtvrtinách pohledů. Je proto s podivem, pokud nebyly provedeny vizualizace dálnice D8-0805 právě z turisticky oblíbeného a hojně navštěvovaného vrcholu Lovoše – SCHKO CS o žádných vizualizacích D8-0805 nikde nepíše, takže i proto nelze přezkoumatelně určit, zda její stanovisko je vydáno dle zákona.

Dálnice D8-0805 se také citelně dotkne i kaňonu Labe, v němž povede na vysoké estakádě Prackovice (viz výše). Je nutné si uvědomit, že sice je CHKO rozdělena do čtyř zón, ale v dálkových pohledech na první a druhou zónu se projevuje i vzhled třetí a čtvrté zóny a že estetický vjem návštěvníků i obyvatel nějaké „zónování“ nevnímá – berou přírodu jako celek. Je proto nutné chránit vzhled všech zón CHKO České středohoří (nejen těch prvních). V neposlední řadě lze také odkázat na „Zprávu o průběhu šetření ve věci podnětu občanského sdružení Děti Země, týkající se průchodu dálnice D8 CHKO České středohoří“, kterou dne 31. 7. 2002 vydal JUDr. Otakar Motejl, veřejný ochránce práv. Opět není zřejmé, zda tato zpráva byla či nikoliv podkladem pro vydání závazného stanoviska a proč.

V této zprávě se k posuzování vlivů stavby na krajinný ráz hovoří následující: „*Za daných okolností, zejména při vědomí, že existující posudek zabývající se dopadem stavby na krajinný ráz vyznívá proti schválenému řešení, je obtížné ztotožnit se se závěrem ministerstva, že stavba v navržené podobě je z hlediska ochrany krajinného rázu přípustná,*“ a dále: „*.... orgány ochrany přírody si zřejmě byly vědomy, že již bylo o podobě průchodu dálnice D8 CHKO České středohoří stejně rozhodnuto.... a na důsledné hájení krajinného rázu v řízení o souhlasu k zásahu do krajinného rázu rezignovaly (odůvodnění napadených rozhodnutí ve věci, důsledně odkazující na udělenou výjimku, tuto moji úvahu v podstatě potvrzují). Vystává otázka po smyslu, potažmo hospodárnosti, takto vedeného řízení.*“

Lze také ještě odkázat na srovnávací studii geologů (viz bod o nezákonnosti rozhodnutí ministra ŽP ze dne 14. 2. 2011), kteří hodnotili různé varianty dálnice D8-0805 z hlediska vlivů na geologické, hydrogeologické a inženýrsko-geologické podmínky. Tato jejich studie současně identifikovala i možné varianty, které mohly být SCHKO CS v závazném stanovisku diskutovány a příp. mohly být některé z nich vyloučeny právě s ohledem na významné negativní vlivy na krajinný ráz.

Jde o studii „Srovnávací studie variant dálnice D8 – průchod CHKO České středohoří – orientační geologické posouzení“ 4 pracovníků Českého geologického ústavu a 1 z GLÚ AV ČR, kteří posuzovali 4 varianty dálnice D8-0805:

- stávající povrchovou variantu ŘSD ČR (s dvěma krátkými tunely Prackovice a Radejčín v koridoru „C“),
- variantu Labskou (vedoucí kolem Velkých Žernosek s dlouhým tunely mimo koridory „A“, „B“, „C“),
- variantu firmy ILF (dlouhý bazální tunel délky nad 10 km vedoucí západně od obce Velemín v koridoru „A“)
- variantu „modifikovaná ŘSD“ (jde o tunel délky cca 2 km v koridoru „B“ vedoucí mezi vrchy Kletečná a Kubačka)

Tato studie (oslovení odborníci) učinila tyto závěry:

- Ing. Z. Hroch a Ing. Kycl označili za nejméně vhodnou variantu a), naopak nejvhodnější je varianta d)
- J. Valečka označil za nejméně vhodnou variantu b) Labskou, pořadí ostatních variant nehodnotil
- RNDr. Vladimír Cajz označil za nejvhodnější variantu d), na 2. a 3. místo dal varianty b) a c), nejméně vhodnou je b)
- J. Burda označil za nejvhodnější variantu d), na 2. místo dal c), na 3. místo a) a na 4. místo pak variantu b)

Tedy varianty tunelové jsou hodnoceny lépe, než povrchová varianta ŘSD ČR (jako horší, než varianta ŘSD ČR je hodnocena jen varianta, která by dvakrát překonávala řeku Labe).

Napadené závazné stanovisko tedy nevychází ze spolehlivě zjištěného stavu věci, když SCHKO CS ignoruje přinejmenším výše uvedené odborné podklady se vztahem k vlivu dálnice D8-0805 na krajinný ráz. Přitom mnohé z nich, zejména studie FA ČVUT Praha ze září 2002, prokazují, že je zapotřebí stanovit mnohem přísnější podmínky na ochranu krajinného rázu.

Tvrzení SCHKO CS v předposledním odstavci závazného stanoviska ze dne 15. 3. 2011 je tak nevěrohodné, nepřezkoumatelné a nezákonné dle výše uvedených zákonů (cit.): „*Navržená stavba má co do vedení a technického řešení v dílčích úsecích vliv na hodnoty krajinného rázu, nejedná se o vliv na hodnoty s jedinečným významem, a to jak na úrovni*

krajinných celků, tak na úrovni CHKO. Správa CHKO České středohoří proto vyslovuje souhlas s umístěním stavby dle § 12 odst. 2 zákona.“

Na vyžádání může Společnost zaslat citované studie, stanoviska, rozhodnutí a další podklady, které uvádí ve svém odvolání, nicméně téměř všechny jsou však ve spise o povolení výjimky dle § 43 zákona č. 114/1992 Sb.

4. Stanovisko EIA ze dne 15. 11. 1996 k umístění a k povolení stavebních objektů na části „A“ a „F“ dálnice D8-0805 – žádost o přezkum podle § 149 odst. 4 nebo podle § 156 odst. 2 zákona č. 500/2004 Sb.

4. 1. Proces SEA pro výběr koridoru dálnice

V roce 2004 proběhlo tzv. krajinářské vyhodnocení, které vybralo ze tří koridorů (A, B, C) dálnice D8-0805 v úseku Lovosice – Řehlovice přes Chráněnou krajinnou oblast (CHKO) České středohoří (se sedmi variantami V1-V5 a S1-S2 v nich se nacházejících) koridor „C“, v němž měly být nadále posouzeny pouze dvě povrchové varianty V1 a V2 s velmi krátkými tunely.

Tímto procesem, z něhož byla veřejnost vyloučena, byly rovněž z dalšího posuzování vyloučeny všechny varianty vedení dálnice dlouhými tunely a varianta vedení dálnice mimo CHKO České středohoří (prochází západně od tohoto CHKO v úseku Praha – Slaný – Louny a dále směrem na Most a do Německa silnicemi R7 a R28 dle studie z ledna 1999).

Tento proces byl zakončen stanoviskem MŽP č.j.: OÚV/139/95 ze dne 20. 4. 1995 (dále jen „stanovisko SEA“), které uvádí, že bylo vydáno na základě posouzení provedeného dle § 14 zákona č. 244/1992 Sb., o posuzování vlivů na životní prostředí. Avšak dle mínění Společnosti je toto „stanovisko SEA“ nezákonné, a to z následujících důvodů:

a) Stanovisko SEA bylo vydáno jen ke „Studii Dálnice D8 – stavba 0805 úsek Lovosice – Řehlovice“ (zpracované firmou Valbek a spol., v. o. s. Liberec v listopadu 1994), takže nebylo vydáno k žádné koncepci dle § 14 odst. 1 zákona č. 244/1992 Sb., tzn. k:

- územně plánovací dokumentaci,
- směrnému vodohospodářskému plánu,
- koncepci předkládané a schvalované na úrovni ústředních orgánů státní správy v oblasti energetiky, zemědělství, nakládání s odpady, těžby a zpracování nerostů, rekreace, turistiky a v oblasti dopravy.

Tato studie tedy není ani vodohospodářským plánem, ani územně plánovací dokumentací (viz zákon č. 50/1976 Sb.) a nelze ji považovat ani za koncepci schvalovanou na úrovni ústředních orgánů. Jde jen o studii jednoho konkrétního záměru (dálnice D8, stavby 0805 Lovosice – Řehlovice) a jednak nebyla schvalována na úrovni ústředních orgánů státní správy. Schvalovatelem a předkladatelem této studie není ústřední orgán státní správy, ale bylo jím ŘSD ČR (investor).

Stanovisko SEA samo o sobě dále tvrdí, že bylo vydáno jako podklad pro podání žádosti o výjimku ze zákazu stavět dálnice v CHKO a žádost o vydání územního rozhodnutí (což samo o sobě je důkazem, že ve skutečnosti toto stanovisko posuzovalo konkrétní záměr stavby dálnice a tedy otázky, které správně měly být posouzeny až při posuzování vlivu záměru na životní prostředí procesem EIA dle tehdy platného zákona č. 244/1992 Sb.).

MŽP tedy vůbec nemělo kompetenci vydat toto stanovisko SEA a vybírat varianty záměru dálnice D8-0805 Lovosice – Řehlovice. Varianty tohoto záměru dálnice D8-0805, včetně předložených variant s různě dlouhými tunely jako např. V3, V4 a zejména V5/S1 či dokonce varianta S3 podél řeky Labe (mimo zkoumané koridory A, B, C), měly být správně (tzn. všech sedm variant, resp. osm) posouzeny v procesu EIA. K tomu ale nedošlo.

b) Ust. § 14 odst. 3 zákona č. 244/1992 Sb. vyžadovalo, aby proběhlo veřejné projednání koncepce a aby nejméně 60 dnů před tímto projednáním předkladatel této koncepce zveřejnil buď její návrh nebo návrh jejích zásad. Dle § 14 odst. 4 má předkladatel koncepce poslat její návrh zpracovaný s přihlédnutím k případným připomínkám veřejnosti na MŽP (případně krajskému úřadu), které má vydat stanovisko k tomu návrhu koncepce.

V tomto případě neexistují žádné doklady o tom, že by návrh odborné studie o dálnici D8-0805 (příp. návrh zásad této studie) byl zveřejněn 60 dnů před veřejným projednáním, aby byla veřejnost předem informována o tomto jednání a o možnosti podat připomínky (a bylo jí umožněno se toho jednání účastnit).

Ze zápisu z pracovního jednání ze dne 29. 11. 1994 na bývalém Okresním úřadě v Litoměřicích je přitom zřejmé, že MŽP ani nezjišťovalo, zda veřejnost podala nějaké připomínky a zda byly zohledněny v návrhu odborné studie k dálnici D8-0805 (zpracované firmou Valbek a spol., v. o. s. Liberec v listopadu 1994).

Toto pracovní jednání zástupců státních institucí a samospráv přitom nebylo veřejným projednáním koncepce dle zákona č. 244/1992 Sb. a ani ho nemohlo nahradit, neboť se o něm žádná veřejnost ve smyslu občanských sdružení a osob nemohla 60 dní před zveřejněním koncepce (studie o dálnici D8-0805) na úředních deskách příslušných obcí a MŽP dovědět – studie byla zpracovaná začátkem listopadu, takže do doby konání tohoto uzavřeného jednání úředníků uplynulo nanejvýš 28 dní.

MŽP tedy vůbec nechránilo právo veřejnosti na to, aby se mohla seznámit s obsahem této „koncepce“ (resp. studie o D8-0805) a vyjádřit se k ní, a také na to, aby pak předkladatel koncepce (ŘSD ČR, ne ústřední orgán státní správy) tyto připomínky veřejnosti v „koncepci“ zohlednil.

Postup MŽP tak nevycházel ze spolehlivě zjištěného stavu věci a je tedy v rozporu s § 3 odst. 5 a 4 zákona č. 71/1967 Sb., podle kterých i při vydávání osvědčení, posudků, vyjádření a jiných opatření (která nejsou správním rozhodnutím) musí ministerstva (a jiné orgány státní správy) vycházet ze spolehlivě zjištěného stavu věci, a dále i § 3 odst. 1 zákona č. 71/1967 Sb. ve spojení s odst. 5 cit. zákona, podle kterého bylo MŽP povinno postupovat při vydávání stanoviska tak, aby chránilo zájmy společnosti a práva a zájmy občanů a organizací a důsledně vyžadovat plnění jejich povinností.

MŽP tedy zjevně důsledně nevyžadovalo po ŘSD ČR, aby

- informovalo veřejnost o veřejném jednání – navíc žádné ani neproběhlo, kromě uzavřené výrobní porady 29. 11. 1994,
- umožnilo veřejnosti seznámit se s obsahem návrhu odborné studie variant dálnice D8-0805 z listopadu 1994,
- vyjádřit se k obsahu této studie,
- následně zohlednilo připomínky veřejnosti.

MŽP tak nechránilo právo veřejnosti a tedy i Společnosti jako občanského sdružení (vzniklo v roce 1992) seznámit se s obsahem této odborné studie variant dálnice D8-0805, vyjádřit se k ní a mít právo na to, aby byly podané připomínky veřejnosti, včetně Společnosti, k návrhu této studie variant dálnice D8-0805 zohledněny v jejím návrhu.

Ust. § 23 zákona č. 244/1992 Sb. přitom stanovovalo, že „na část druhou a třetí zákona se nevztahují obecné předpisy o správním řízení“. Tedy nebyl vyloučen správní řád jako celek, ale byly vyloučeny jen předpisy o správním řízení. Ust. § 3 odst. 5 zákona č. 71/1967 Sb. stanovovalo základní pravidla, která se vztahovala na postupy, které nejsou správním řízením (na vydávání vyjádření, osvědčení, atd.). Tato pravidla tedy použití § 23 zákona č. 244/1992 Sb. nevylučovala a MŽP je bylo povinno aplikovat. A to se nestalo.

Navíc při prováděné kontrole NKÚ o účelném vynakládání státních prostředků na MŽP na začátku roku 2000 bylo zjištěno, že použitý proces SEA pro dálnici D8-0805 býv. Odborem územních vazeb MŽP ČR, jehož základním podkladem bylo tzv. krajinářské hodnocení (vnitřní metodika MŽP neschválená v žádném zákoně), nebyl správný.

4.2. Proces EIA pro výběr varianty dálnice

V roce 1996 byla zveřejněna dokumentace EIA (zpracovaná v listopadu 1995 RNDr. Petrem Andělem, CSc. z firmy MEGA, a. s. Stráž pod Ralskem), která již posuzovala jen 2 varianty (V1 a V2) dálnice D8-0805 ve vybraném koridoru „C“ s krátkými tunely (do 1 km) podle stanoviska SEA ze dne 20. 4. 1995.

Varianty dálnice D8-0805 s dlouhými tunely (a ani jedna varianta vedoucí mimo CHKO České středohoří) nebyly v dokumentaci EIA uvedeny a posouzeny a připomínky veřejnost požadující jejich posouzení nebyly řešeny (např. na stížnost Děti Země, sekce Za ekologicky čistou dopravu ze dne 9. 9. 1996 ministru životního prostředí proti nesprávnému průběhu veřejného projednání posudku EIA dne 27. 8. 1996 v Lovosicích, tzn. že z procesu EIA byly vyjmuty tunelové varianty, MŽP svým dopisem č.j.: M/3520/400/3404/1766/OPVŽP/96 ze dne 10. 10. 1996, podepsané náměstkem ministra JUDr. Pavlem Dvořákem, jen obecně odkázalo na stanovisko SEA).

Uvedeným postupem tak bylo zasaženo do práva Společnosti seznámit se s návrhem koncepce vedení dálnice D8-0805 a s jejím posouzením z hlediska vlivů na životní prostředí a k těmto dokumentům se vyjádřit, neboť návrh koncepce a její posouzení nebyly náležitě zveřejněny a projednány. Bylo tím rovněž zasaženo do jejího práva vědět, jak se s připomínkami veřejnosti předkladatel koncepce vyrovnal.

Bylo rovněž zasaženo do práva Společnosti na příznivé životní prostředí, když proces výběru koridoru (resp. variant) pro dálnici D8-0805 neproběhl v souladu se zákonem č. 244/1992 Sb. Přitom z tohoto procesu byly předčasně vyloučeny k životnímu prostředí (jistě) šetrnější tunelové varianty dálnice D8-0805.

Odborem posuzování vlivů na životní prostředí MŽP bylo pak dne 15. 11. 1996 podle §11 zákona č. 244/1992 Sb. vydáno pod č.j.: 400/3144/1618/OPVŽP/96 e.o. souhlasné stanovisko na povrchovou trasu dálnice D8-0805 v koridoru „C2“.

Vydání tohoto stanoviska je však v rozporu s tímto zákonem, neboť navázalo na již nezákonný proces výběru koridoru (tzv. procesem SEA – viz stanovisko č.j.: OÚV /139/95 ze dne 20. 4. 1995) na základě nezákonně používané tzv. Pracovní metodiky krajinářského vyhodnocení pro liniové stavby (viz zpráva NKÚ ze dne 15. 2. 2000, kterou má Společnost k dispozici, stejně jako MŽP). Výběr konkrétní trasy dálnice D8-0805 byl tak proveden jen mezi dvěma téměř identickými povrchovými variantami (trasami) v předčasně a nezákonně vybraném koridoru „C“.

Chybělo tak objektivní porovnání s jinými známými koridory pro dálnici D8-0805, tj. „A“ a „B“, (tj. variantami, jak uvádí § 3 a § 6 zákona č. 244/1992 Sb.), resp. s variantami uvnitř nich (zejména s dlouhými tunely), ačkoliv na tomto faktu účastníci procesu EIA, včetně např. Děti Země, sekce Za ekologicky čistou dopravu, v roce 1996 trvali.

Např. v odpovědi na dopis Děti Země, sekce za ekologicky čistou dopravu ze dne 23. 9. 1996 Správa CHKO České středohoří ve svém dopise ze dne 3. 10. 1996 č.j.: 2906/XII-8/96-Ký mj. uvádí následující: „Opakujeme ještě naše původní stanovisko k variantám – na 1. místo jsme tehdy (jako nejmenší zlo) postavili variantu č. 5 (s tunelem cca 2.800 m) a doporučili k dalšímu sledování... ostatní varianty jsme nedoporučili dále sledovat. Nakonec byla vybrána varianta 2...“ (Pozn.: Správa CHKO České středohoří doporučovala var. V5 v koridoru „B“, nakonec ale byla vybrána var. V2 v koridoru „C“, resp. označovaná jako C/2.)

K tomu veřejný ochránce práv na základě podnětu Děti Země – Klubu za udržitelnou dopravu ze dne 29. 11. 2002 ve své „Zprávě o průběhu šetření ve věci podnětu občanského sdružení Děti Země, týkající se průchodu dálnice D8 CHKO České středohoří“ ze dne 31. 7. 2003 pod bodem „D“ konstatuje toto: „V důsledku nikoliv řádného strategického posouzení dálnice D8 (pozn. žalobce: rozuměj: posouzení koncepce) je samozřejmě zpochybněna i tzv. Projektová (inženýrská) EIA ve smyslu § 11 zákona č. 244/1992 Sb., navazující v roce 1996 na výběr koridoru C (jak shora popsáno v rámci projektové EIA byly posuzovány pouze dvě varianty dálnice v koridoru C s převážně povrchovým vedením trasy, nikoliv tedy plnohodnotné varianty včetně tunelových, což již samo o sobě projektovou EIA devalvuje)... Je-li všeobecně přijímáno, že posláním procesu EIA je porovnání více plnohodnotných variant, nezbyvá než konstatovat, že v daném případě nebyl vůbec naplněn účel a smysl procedury posuzování vlivů na životní prostředí...“

Jelikož stanovisko EIA ze dne 15. 11. 1996 vydané na základě § 11 zákona č. 244/1992 Sb. navazuje na shora popsané, procesní a věcné nezákonnosti při posuzování vlivů jednotlivých variant (koridorů) vedení dálnice D8-0805 dle § 14 téhož zákona (tzv. stanovisko SEA ze dne 20. 4. 1995), je toto stanovisko EIA samo o sobě nezákonné.

4.3. Shrnutí námítky proti nezákonnému vydání stanoviska EIA

Hlavním důvodem nezákonnosti vydání stanoviska EIA je skutečnost, že při procesu EIA v roce 1996 nebyly posouzeny alternativní varianty (koridory) dálnice D8-0805. O výběru koridorů a variant dálnice D8-0805 v CHKO České středohoří se přitom rozhodovalo ve třech procesech dle zákona č. 244/1992 Sb., které byly ukončeny příslušnými stanovisky „SEA“ (2) a „EIA“ (1), a to:

- 1) v procesu „SEA“ o výběru koridoru dálnice D8-0805, resp. ke studii „Dálnice D8 – stavba 0805 úsek Lovosice – Řehlovice“, ukončeném stanoviskem MŽP ze dne 20. 4. 1995, jímž byl vybrán koridor „C“;
- 2) v procesu „SEA“ pro územní plán VÚC okresu Litoměřice, v němž již byly posuzovány pouze varianty v rámci koridoru „C“, ukončeném stanoviskem MŽP ze dne 21. 12. 1995, jímž byl znovu potvrzen koridor „C“;
- 3) v procesu „EIA“ pro stavbu dálnice D8-0805 v CHKO České středohoří, v němž byly posuzovány rovněž pouze varianty v rámci koridoru „C“, ukončeném stanoviskem MŽP ze dne 15. 11. 1996, jímž byla vybrána varianta „C2“.

Zásadní je především proces „SEA“ o výběru koridoru dálnice D8-0805, v němž orgány státní správy a samosprávy za koordinace MŽP a bez účasti veřejnosti posuzovaly tři koridory dálnice (včetně koridoru „B“ s tunelovými variantami). Výsledkem tohoto procesu bylo stanovisko MŽP ze dne 20. 4. 1995 s doporučením se dále zabývat pouze variantami v rámci koridoru „C“ s variantami C1 a C2.

Tento proces „SEA“ byl zcela nezákonný, a to ze dvou na sobě nezávislých důvodů, jak již bylo uvedeno výše:

- 1) Předmětem posuzování v tomto procesu nebyla žádná „koncepce“ ve smyslu tehdy platného znění § 14 odst. 1 zákona č. 244/1992 Sb., a vůbec tedy neexistoval zákonný podklad pro vedení tohoto procesu.
- 2) Nebyl v tomto procesu SEA dodržen procesní postup podle § 14 odst. 3 a 4 zákona č. 244/1992 Sb., pokud jde o zveřejnění příslušné dokumentace, možnost veřejnosti podávat k ní připomínky a přihlídnutí k těmto připomínkám ze strany příslušného orgánu.

Následně probíhal proces SEA pro schválení ÚP VÚC okresu Litoměřice, v němž se již nehodnotily všechny známé a možné koridory dálnice D8-0805, ale jen již předchozím stanoviskem MŽP ze dne 20. 4. 1995 vybraný a schválený koridor „C“ se dvěma variantami „C1“ a „C2“ kolem vrchu Lovoše. Výsledkem tohoto „druhého“ procesu SEA na základě veřejného projednání ze dne 19. 10. 1995 v Litoměřicích bylo stanovisko SEA ze dne 21. 12. 1995 se schválením koridoru „C“ s jednou variantou č.2 – „C2“.

Následně pak od listopadu 1995 do listopadu 1996 proběhl už jen formální proces EIA pro stavbu dálnice D8-0805 v CHKO České středohoří, v jehož závěru MŽP vydalo stanovisko ze dne 15. 11. 1996, jímž byla varianta „C2“ (ze dvou „zkoumaných“ – „C1“ a „C2“ znovu potvrzena), a to bez ohledu na požadavky veřejnosti, včetně občanských sdružení (zejména Děti Země, sekce Za ekologicky čistou dopravu v jejich připomínkách k dokumentaci EIA a k posudku EIA na veřejném projednání dne 27. 8. 1996).

Z uvedeného vyplývá, že zcela nezákonný proces „SEA“ o výběru koridoru dálnice D8-0805 ukončeném stanoviskem MŽP ze dne 20. 4. 1995 „předurčil“ výběr koridoru dálnice D8-0805, neboť oba navazující procesy, tedy „SEA“ pro ÚP VÚC okresu Litoměřice a „EIA“ pro stavbu dálnice, se s odkazem na citované stanovisko MŽP již nezabývaly jinými koridory dálnice. Možné koridory dálnice s jednotlivými variantami tak nebyly posouzeny za účasti veřejnosti, a to ani v procesu „SEA“ pro ÚP VÚC okresu Litoměřice (pouze koridor „C“), ani v procesu „EIA“ (pouze koridor „C“) pro stavbu dálnice. Stanovisko „SEA“ ze dne 20. 4. 1995 tak vyloučilo posouzení dalších variant dálnice D8-0805 v koridorech „A“ a „B“, takže dotčená veřejnost se v procesu EIA mohla vyjádřit už jen ke dvěma vybraným variantám v koridoru „C“, které ovšem byly vybrány jen zástupci dotčených orgánů státní správy a samosprávy.

Lze tedy připomenout:

- 1) Stanovisko EIA vydané dle (zrušeného) zákona č. 244/1992 Sb. je dle zákona č. 100/2001 Sb. stále nezbytným podkladovým aktem pro všechna navazující správní řízení, včetně územních a stavebních řízení, jak mj. vyplývá z rozsudku NSS ze dne 19. 1. 2009, č.j. 1 As 91/2009-83.
- 2) Vydáním stanoviska EIA dne 15. 11. 1996 došlo k porušení práva dotčené veřejnosti (osob a občanských sdružení) nechat odborně posoudit různé varianty dálnice D8-0805 (např. variantu s dlouhými tunely), neboť jí bylo na veřejném projednání dne 27. 8. 1996 zástupcem MŽP sděleno, že koncepční posouzení jiných variant je vyloučeno, neboť by to bylo v rozporu se stanoviskem SEA ze dne 20. 4. 1995, které vybralo koridor „C“ (proces SEA pro dálnici D8-0805 probíhal od listopadu 1994 do 20. 4. 1995) – viz protokol z veřejného projednání. Žádost o posouzení dalších variant byla tedy MŽP zamítnuta nikoliv z jiných (např. věcných) důvodů, ale jen z procesně-právních, což je v rozporu s účelem zákona č. 244/1992 Sb., podle kterého se mají za účasti veřejnosti posoudit různé varianty záměru a vybrat tu nevhodnější. Z procesu SEA, v jehož rámci došlo k výběru koridoru dálnice D8-0805, byla dotčená veřejnost zcela vyloučena (tím se nemíní proces SEA pro schvalování ÚP VÚC okresu Litoměřice).
- 3) Důkazem vyloučení účasti dotčené veřejnosti z procesu SEA pro dálnici D8-0805 je jednak neexistence jakéhokoli oznámení MŽP o svolání veřejného projednání studie o této dálnici a jejího hodnocení vlivů na životní prostředí procesem SEA (v souladu s § 14 odst. 3 zákona č. 244/1992 Sb.), které by bylo vyvěšeno na úřední desce ministerstva a dotčených správních orgánů, a jednak velmi krátké časové období od předložení studie D8-0805 se třemi koridory do vydání stanoviska SEA: studie byla předložena v listopadu 1994, uzavřené pracovní jednání státních úřadů a institucí bez možnosti účasti veřejnosti proběhlo už dne 29. 11. 1994 v Litoměřicích (veřejné projednání má být do 60 dní od zveřejnění oznámení na úřední desce), krajinářské hodnocení o vlivech koridorů dálnice D8-0805 bylo zpracované až v lednu 1995 a stanovisko SEA bylo vydáno už dne 20. 4. 1995 – dotčená veřejnost se tak nemohla ve lhůtě 2 měsíců od vyvěšení příslušné veřejné vyhlášky seznámit se studií o D8-0805 (listopad 1994) a s krajinářským hodnocením (leden 1995), zúčastnit se veřejného projednávání (nebyla jí pracovní porada dne 29. 11. 1994) a podat svá vyjádření (která by případně mohla být zohledněna ve stanovisku SEA).
- 4) Tyto skutečnosti potvrdilo i stanovisko veřejného ochránce práv ze dne 31. 7. 2003, tj. nezákonnost procesu SEA pro výběr koridoru dálnice D8-0805 (z hlediska absence účasti dotčené veřejnosti) a procesu EIA pro výběr varianty dálnice D8-0805 (zákaz nechat posoudit jiné koridory/varianty dálnice než ty, které byly předem stanoviskem SEA vybrány) a jejich účel uvedený v zákoně č. 244/1992 Sb.

Je tedy zřejmé, že dotčená veřejnost se nemohla procesu SEA o výběru koridoru pro dálnici D8-0805 v roce 1994 zúčastnit, tzn. ve smyslu § 14 odst. 3 a odst. 4 zákona č. 244/1992 Sb. ve znění platném v rozhodném období se seznámit se studií „Dálnice D8 – stavba 0805 úsek Lovosice – Řehlovice“, vyjádřit se k ní a zúčastnit se jejího veřejného projednání. Stanovisko SEA ze dne 20. 4. 1995 uvádí, na základě jakých podkladů bylo vydáno, přičemž mj. odkazuje na jednání v Litoměřicích dne 29. 11. 1994, na studii o koridorech dálnice D8-0805 z listopadu 1994 a na tzv. krajinářské hodnocení z ledna 1995. Nicméně neuvádí žádné veřejné projednání s dotčenou veřejností, jak ust. § 14 odst. 3 zákona č. 244/1992 Sb. požaduje, přičemž uzavřené pracovní jednání úředníků a zástupců obcí a měst dne 29. 11. 1994 jím být nemohlo.

Např. organizační jednotka Děti Země pod názvem Děti Země, sekce Za ekologicky čistou dopravu se během roku 1996 aktivně zúčastnila procesu EIA, jehož průběh lze shrnout následovně:

- a) listopad 1995 = vypracování dokumentace EIA pro dálnici D8-0805 dle stanoviska SEA ze dne 20. 4. 1995,
- b) 17. 06. 1996 = „dopravní sekce“ zasílá vyjádření k dokumentaci EIA (viz příloha v posudku EIA z VII/1996),
- c) červenec 1996 = vypracování posudku EIA pro dálnici D8-0805 (pozn.: na str. 1 se mj. uvádí, že podkladem pro vypracování dokumentace EIA byl koridor dálnice se dvěma variantami „C1“ a „C2“, který dle studie z října 1994 a krajinářského hodnocení z ledna 1995 a na základě stanovisek dotčených státních a samosprávných orgánů, tj. bez účasti dotčené veřejnosti, vybralo Ministerstvo životního prostředí, Ministerstvo hospodářství a Ministerstvo dopravy),
- d) 27. 08. 1996 = „dopravní sekce“ se účastní společně s další dotčenou veřejností (např. Občanská společnost města Ústí nad Labem) veřejného projednávání posudku EIA, na němž se jednak zjistila existence stanoviska SEA ze dne 20. 4. 1995 a jednak byl zde prezentován názor MŽP o nemožnosti posoudit tunelovou variantu dálnice v koridoru „B“, neboť to vylučuje stanovisko SEA ze dne 20. 4. 1995, kterým byl vybrán koridor „C“ (viz protokol z projednávání ze dne 4. 9. 1996 a stanovisko EIA ze dne 15. 11. 1996),
- e) 04. 09. 1996 = vydání protokolu z veřejného projednání dálnice,
- f) 09. 09. 1996 = „dopravní sekce“ zasílá ministru ŽP stížnost ke způsobu projednávání posudku EIA dne 27. 8. 1996,
- g) 10. 10. 1996 = náměstek ministra ŽP stížnost „dopravní sekce“ proti veřejnému projednání zamítá,
- h) 15. 11. 1996 = MŽP vydává stanovisko EIA pro dálnici D8-0805 s preferencí varianty „C2“ před variantou „C1“.

Proces EIA i vydání stanoviska EIA byly tak nezákonné, neboť zákonný požadavek na veřejném projednávání dne 27. 8. 1996 posoudit procesem EIA i tunelové varianty v koridoru „B“ byl MŽP zamítnut s odůvodněním, že tuto námitku nelze uplatnit, neboť je v rozporu se stanoviskem SEA ze dne 20. 4. 1995, které vybralo koridor „C“ se dvěma povrchovými variantami dálnice D8-0805.

Tím bylo porušeno právo dotčené veřejnosti na objektivní posouzení navrhované tunelové varianty v koridoru „B“, přičemž Správa CHKO České středohoří ve svém dopise Dětem Země, sekci Za ekologicky čistou dopravu ze dne 3. 10. 1996 č.j.: 2906/XII-8/96-Ký tuto variantu rovněž doporučovala – tehdy doporučovala variantu „V5“ (starší označení) v koridoru „B“, nicméně nakonec byla vybrána varianta „V2“ v koridoru „C“, resp. označovaná nově jako „C/2“, jak dokládá její dopis firmě MEGA, a. s. (pro RSD ČR prováděla výběr koridoru) ze dne 1. 12. 1994, č.j. 2656/XII-8_94-Ký, kde je preferován i koridor „B“ (viz spis o procesu SEA a procesu EIA pro koridor a varianty dálnice D8-0805).

Tyto skutečnosti lze mj. doložit ve stanovisku EIA ze dne 15. 11. 1996, z něhož lze uvést tato tvrzení (str. 2): „*Nebyly projednávány připomínky koncepčního charakteru, řešené v předchozích řízeních ústředních orgánů. Dále rovněž nebyly akceptovány připomínky ohledně usnesení vlády ČR č. 695 z roku 1995, uplatňovaného návrhu alternativní trasy občanským sdružením Děti Země a posuzování vlivů na životní prostředí, přesahující státní hranice.*“

Navíc v „Protokolu o výsledku veřejného projednání obsahu posudku podle ust. § 10 zákona č. 244/92 Sb. a §§ 11 – 14 vyhlášky č. 499/92. záměru „Dálnice D8, úsek 0805 Lovosice – Řehlovice“ ze dne 4. 9. 1996, č.j.: 1701/OPVŽP/96 e.o. se k této věci (nemožnost namítnat vyhodnocení varianty s tunelem v koridoru „B“) uvádí následující tvrzení:

- str. 8 = „*V dalším vystoupil za sekci Za ekologicky čistou dopravu občanského sdružení Děti Země RNDr. Patrik. Byl požádán o předání připomínek v písemné formě (vzhledem k jejich množství), což odmítl. Proto jsou dále uváděny nejzávažnější: výběr koridoru „C“ dálnice nebyl v předchozím řízení posouzen podle § 14 zákona č. 244/92 Sb.... požadavek na zhodnocení nové trasy v koridoru „B“ (námět předán v diskusi fy Valbek)... Závěrem RNDr. Patrik požadoval přerušování řízení...“*
- str. 9 = „*Pan Růžička – občan Ústí n/Labem uplatnil následující připomínky: podpořil vyjádření Děti Země, poukázal na nelegitimitu celého procesu (neprojednání koncepce)...“*
- str. 9 = „*Pan Ing. Páleník – občan Ústí n/Labem uplatnil tyto připomínky: ... smysl zákona š. 244/92 Sb. podle něj není naplňován... posouzení pouze variant č.1 a 2 z dokumentace o hodnocení vlivů na ŽP považuje za obcházení zákona...“*

- str. 12 = „*Jednání nebude přerušeno, neboť uplatněné připomínky lze akceptovat v dalších fázích zpracování dokumentace, nebo jsou koncepčního charakteru. Dnešní veřejné projednání posudku se týká pouze konkrétní stavby, uvedené v dokumentaci a posudku.*“

Nadto lze znovu zopakovat, že před vydáním stanoviska EIA dne 15. 11. 1996 podaly Děti Země, sekce Za ekologicky čistou dopravu (dále jen „dopravní sekce“) dne 9. 9. 1996 k ministru ŽP stížnost proti způsobu vedení a průběhu veřejného projednání dne 27. 8. 1995 v Lovosicích. Na stížnost odpověděl náměstek ministra ŽP dopisem z 10. 10. 1996, č.j.: M/3520/400/3404/1766/OPVŽP/96. Na požadavek této „dopravní sekce“ Děti Země vyhodnotit v rámci procesu EIA variantu dálnice v koridoru „B“ uvedl tehdy náměstek ministra ŽP následující: „*Tyto připomínky nebyly předmětem jednání, neboť uváděná problematika byla řešena již v jiných předcházejících řízeních orgánů státní správy.*“

Dotčená veřejnost, zejména Děti Země, sekce Za ekologicky čistou dopravu, tedy v procesu EIA v roce 1996 aktivně namítala porušení svého práva na vyhodnocení (tunelové) varianty dálnice D8-0805 v koridoru „B“ z hlediska vlivů na životní prostředí, příp. na její zákonné a přesvědčivé odmítnutí až po jejím vyhodnocení a srovnání s variantou ŘSD ČR (koridor „C“), pokud budou u varianty v koridoru „B“ shledány větší negativní vlivy než u variant v koridoru „C“.

Z hlediska aktuální judikatury soudů lze ještě připomenout následující skutečnosti:

- rozsudek NSS ze dne 19. 1. 2010, č.j. 1 As 91/2009-83: na všechna stanoviska EIA vydaná dle zákona č. 244/1992 Sb. (včetně stanoviska pro dálnici D8-0805 ze dne 15. 11. 1996) je nutné pohlížet jako na stanovisko EIA vydané dle zákona č. 100/2001 Sb., neboť dle § 10 odst. 4 citovaného zákona jsou povinným podkladem pro všechna navazující správní řízení, včetně územního a stavebního řízení, ale i řízení dle zákona č. 114/1992 Sb. atd.,
- rozsudek NSS ze dne 14. 6. 2007, č.j. 1 As 39/2006-55 (a také rozsudky NSS č.j. 1 As 13/2007-68, 5 As 53/2006-46 či 4 As 70/2006-72): stanovisko EIA a ani závěry zjišťovacích řízení nelze žalovat samostatně, ale až společně se správním rozhodnutím, jehož jsou podkladem, přičemž soudy mají správním rozhodnutím o povolení stavby přiznávat odkladné účinky, aby nedocházelo ke zmaření účelu správních žalob („... musí být žalobcům z řad dotčené veřejnosti vyhověno k jejich návrhům na přiznání odkladného účinku správní žaloby tak, aby nemohlo docházet k situacím, kdy v době rozhodování o správní žalobě již byl povolený záměr nevratně realizován (typicky provedení stavby). Pokud by návrhu na přiznání odkladného účinku vyhověno nebylo, došlo by k porušení čl. 9 odst. 4 Aarhuské úmluvy a čl. 10a směrnice 85/337/EHS, neboť poskytovaná soudní ochrana by nebyla včasná a spravedlivá.“)
- rozsudek NSS ze dne 20. 5. 2009, č.j.: 1 As 111/2008-363 (zákonnost územního rozhodnutí pro dálnici D8-0805) o vztahu procesu SEA pro výběr koridoru dálnice D8-0805 a procesu EIA pro výběr varianty dálnice D8-0805 a k úplnosti, resp. neúplnosti, spisu těchto dvou procesů: „*Jinými slovy – byla-li daná varianta v procesu SEA vybrána nezákonně, nemůže být další rozhodnutí (tj. stanovisko EIA), které stojí na tomto podkladu, zákonné... Krajský soud jako by neviděl spojitost mezi oběma stanovisky, kterou žalobci tak zdůrazňují...*“

Lze také ještě upozornit, že touto námitkou není rozporován proces SEA pro schvalování ÚP VÚC okresu Litoměřice, kde řádně proběhlo veřejné projednání dne 19. 10. 1995 v Litoměřicích (viz sdělení MŽP ze dne 21. 12. 1995, č.j. OÚV/1011/95 pod názvem „Návrh změn a doplňků ÚPN VÚC okresu Litoměřice, doplňující stanovisko hlediska posouzení vlivu koncepce na životní prostředí podle § 14 zák. č. 244/1992 Sb.“). Tento proces SEA byl ukončený dne 21. 12. 1995.

Nicméně je zvláštní, pokud MŽP ve svém stanovisku k procesu SEA pro schvalování tohoto ÚP VÚC ze dne 16. 10. 1995, uvádí, že varianta č. 2 v koridoru „C“ byla již dohodnuta i s jinými státními institucemi na jednání dne 27. 9. 1995 (správně ze dne 25. 9. 1995, jak vyplývá s povánky Ministerstva hospodářství ČR ze dne 5. 9. 1995, č.j.: 204004/95/882-35).

Skutečnost, že k výběru varianty č. 2 v koridoru „C“ došlo právě na jednání orgánů státní správy a samosprávy dne 25. (či 27.) 9. 1995, potvrzuje i dopis chomutovského regionálního pracoviště Ministerstva hospodářství ČR ze dne 9. 10. 1995, zn. RRR/764/95 pro Okresní úřad v Litoměřicích, v němž se uvádí (cit.): „*Vedení dálnice v Č. středohoří bylo dohodnuto již v jediné variantě a to západně od hory Lovoš tak, aby byly minimálně zasaženy přírodní a ekologické partie tohoto území.*“

Závěr k umístění a k povolení stavby:

- znění § 14 zákona č. 244/1992 Sb. neumožňuje v procesu SEA hodnotit studie o koridorech dopravní stavby, takže celý proces „SEA“ o výběru koridoru dálnice D8-0805 je od počátku nezákonný a v jeho závěru vydané stanovisko MŽP ze dne 20. 4. 1995 nemohlo zavázat ŘSD ČR, aby do procesu EIA předložilo jen dvě varianty v koridoru „C“;
- pokud však již byl tento procesní postup použit (přičemž všechny správní i samosprávné orgány, včetně ŘSD ČR a žalovaného, ho stále považují za zákonný), pak měl být proveden plně v souladu s ust. § 14 zákona č. 244/1992 Sb., tzn. za účasti dotčené veřejnosti, což se nestalo,

- stanovisko MŽP ze dne 20. 4. 1995 vydané podle § 14 zákona č. 244/1992 Sb. o výběru koridoru „C“ pro dálnici D8-0805, a to na podkladě studie o koridorech dálnice D8-0805 (listopad 1994), uzavřeného jednání státních a samosprávných úřadů dne 29. 11. 1994 v Litoměřicích (tj. bez účasti veřejnosti) a tzv. krajinářského hodnocení (leden 1995), kterým MŽP zavázalo ŘSD ČR, aby procesem EIA zkoumalo jen koridor „C“ s variantami č. 1 a č. 2 (příčímž toto stanovisko bylo rovněž podkladem pro vydání výjimky ze zákazu stavět nové dálnice v CHKO), je nezákonné,
- dotčená veřejnost v procesu EIA aktivně namítala porušení svého zákonného práva na vyhodnocení jiných koridorů a variant dálnice D8-0805, např. v koridoru „B“, z hlediska vlivů na životní prostředí, jak požaduje zákon,
- MŽP tento jeho požadavek na veřejném projednání posudku EIA dne 27. 8. 1996 odmítlo s odůvodněním, že ho nelze provést, neboť by to bylo v rozporu se stanoviskem SEA ze dne 20. 4. 1995,
- tento názor pak potvrdil i náměstek ministra životního prostředí ve svém dopise ze dne 10. 10. 1996 ke stížnosti Děti Země, sekce Za ekologicky čistou dopravu, když uvedl, že stanovisko SEA ze dne 20. 4. 1995 bylo pro MŽP i ŘSD ČR v procesu EIA závazné,
- na veřejném projednání posudku EIA dne 27. 8. 1996 byly dotčenou veřejností (zejména Děti Země, sekci Za ekologicky čistou dopravu, příp. i Občanskou společností města Ústí nad Labem) namítány i vady samotného projednání posudku EIA, kdy na námítky veřejnosti nikdo náležitě nereagoval, takže projednání mělo být přerušeno a mělo se v něm pokračovat až v novém termínu, neboť dotčená veřejnost měla na veřejném projednání posudku EIA právo získat kvalifikované a přesvědčivé odpovědi od příslušných úředníků, odborníků či žadatele,
- z existujících důkazů i z vyjádření veřejného ochránce práv ze dne 31. 7. 2003 (či dle rozsudků NSS ze dne 14. 2. 2008 a ze dne 20. 5. 2009 o zákonnosti územního rozhodnutí pro dálnici D8-0805) vyplývá, že proces SEA o koridorech dálnice D8-0805, ukončený dne 20. 4. 1995, předurčil průběh a výsledek schvalování ÚP VÚC okresu Litoměřice (procesem SEA se posuzovaly dvě varianty dálnice ve vybraném koridoru „C“ a nikoliv i varianty v koridorech „A“ a „B“) i obsah procesu EIA o variantách dálnice, ukončeného dne 15. 11. 1996 (byly posuzovány jen dvě varianty dálnice v koridoru „C“ určeného stanoviskem SEA), a dále že proces SEA byl veden nezákonným způsobem (bez účasti veřejnosti), přičímž tato skutečnost měla za důsledek neposouzení varianty s dlouhým tunelem v koridoru „B“.

5. Nepovolení výjimky ze zákazů u zvláště chráněných druhů rostlin a živočichů dle § 56 odst. 1 zákona č. 114/1992 Sb.

Jak již bylo uvedeno výše nebyla v rámci řízení o umístění a povolení předmětných stavebních objektů pravomocně povolena výjimka ze zákazů u zvláště chráněných druhů rostlin a živočichů dle § 56 odst. 1 zákona č. 114/1992 Sb. a to přesto, že se na daném území zvláště chráněné druhy živočichů a rostlin vyskytují a toto rozhodnutí o povolení výjimky musí být vydáno před vydáním rozhodnutí o umístění stavby.

K tomu Společnost odkazuje na rozsudek Nejvyššího správního soudu ČR, sp. zn. 1 As 37/2005 ze dne 14. 2. 2008, ve kterém soud výslovně uvedl, že: „Rozhodnutí o povolení výjimky ze zákazů u zvláště chráněných druhů rostlin a živočichů podle § 56 odst. 1 zákona č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny, v případě, kdy jiný veřejný zájem výrazně převažuje nad zájmem ochrany přírody, musí být vydáno před vydáním rozhodnutí o umístění stavby.“

Výskyt zvláště chráněných druhů rostlin a živočichů na daném území je pak zcela nepochybný. Pro náležité rozhodnutí o výjimce je však potřeba provést podrobný a úplný biologický průzkum dané lokality a to nikoli nárazově, ale průběžně v rámci celého jednoho vegetačního období. Zejména je třeba v souvislosti s umístěnou stavbou nutno provést biologický průzkum vodních toků a nádrží, zejména Záhořského potoka, Žimského potoka, Milešovského potoka, neboť tyto biotopy budou realizací stavby významně ovlivněny.

Lze tedy uzavřít, že bez povolení výjimky ze zákazů u zvláště chráněných druhů rostlin a živočichů dle § 56 odst. 1 zákona č. 114/1992 Sb. nebylo možno napadené rozhodnutí vydat. Tuto vadu pak nelze napravit jinak než jeho zrušením a novým projednáním.

6. Neinformování Společnosti o záměru vydat odborná stanoviska Správy CHKO České středohoří č.j. 00572/CS/D/06-XII-8/Pe ze dne 8. 2. 2005 a č.j. 00572/CS/D/06-XII-8/Pe ze dne 12. 5. 2006

Dle § 70 odst. 2 zákona č. 114/1992 Sb. je občanské sdružení nebo jeho organizační jednotka, jehož hlavním posláním podle stanov je ochrana přírody a krajiny (dále jen "občanské sdružení"), oprávněno, pokud má právní subjektivitu, požadovat u příslušných orgánů státní správy, aby bylo předem informováno o všech zamýšlených zásazích a zahajovaných správních řízeních, při nichž mohou být dotčeny zájmy ochrany přírody a krajiny chráněné podle tohoto zákona. Tato žádost je platná jeden rok ode dne jejího podání, lze ji podávat opakovaně. Musí být věcně a místně specifikována.

Přestože Společnost pravidelně již od roku 1993 každoročně na Správu CHKO České středohoří zasílá žádosti dle citovaného ustanovení, aby byla informována o všech zamýšlených zásazích, při nichž mohou být dotčeny zájmy ochrany přírody a krajiny, nebyla Společnost o tom, že Správa CHKO České středohoří hodlá vydat výše uvedená odborná stanoviska informována a bylo jí tak upřeno právo účastnit se při jejich vydávání. Na tomto místě je třeba připomenout, že odborné stanovisko je nepochybně zásahem dle § 70 odst. 2 zákona č. 114/1992 Sb., neboť je podkladem umožňujícím, aby bylo následně vydáno rozhodnutí, kterým mohou být dotčeny zájmy ochrany přírody a krajiny.

Tím, že Správa CHKO České středohoří Společnost o zamýšleném zásahu neinformovala, zatížila své rozhodnutí vadou, která poté byla přejata do tímto odvoláním napadeného rozhodnutí. Tato vada pak způsobuje vadnost i napadeného rozhodnutí.

7. Námitka podjatosti zaměstnanců Krajského úřadu Ústeckého kraje

Závěrem Společnost vznáší námitku podjatosti všech zaměstnanců Krajského úřadu Ústeckého kraje. Tuto podjatost Společnost spatřuje v tom, že o odvolání proti rozhodnutí Městského úřadu v Lovosicích by rozhodovali úředníci (zaměstnanci) kraje, jenž by měl (či by jen mohl mít) z této věci prospěch. Z tohoto důvodu pak jsou tito úředníci (zaměstnanci) všichni podjatí. Důkazem podjatosti zaměstnanců Krajského úřadu vůči Společnosti je dále i dlouhodobý postoj a postup zaměstnanců Krajského úřadu ve věcech, ve kterých Společnost vystupuje, když námitky a odvolání podávaná Společností jsou pravidelně odmítána, přestože následně jsou tato rozhodnutí krajského úřadu Krajským soudem v Ústí nad Labem, případně Nejvyšším správním soudem ČR jako nezákonná rušena – viz např. rozsudek KS v Ústí nad Labem č.j. 15 Ca 91/2008-465 ze dne 17. 6. 2010, rozsudek Nejvyššího správního soudu č.j. 1 As 37/2005-154 ze dne 14. 2. 2008.

Z tohoto důvodu Společnost považuje za vhodné, aby o odvolání rozhodoval nezúčastněný úřad, nejlépe Krajský úřad kraje nacházejícího se na území Moravy.

Za Společnost OŽP
Lubomír Studnička, předseda

**SPOLEČNOST OCHRÁNCŮ
ŽIVOTNÍHO PROSTŘEDÍ**
Narudova 34
412 01 LITOMĚŘICE